

Evangelium Regni Dei

Ea est solutio!

**Num intellegis Iesum dixisse finem non posse venire donec
Regnum Dei per orbem terrarum in testimonium
praedicetur?**

**"Et lupus habitabit cum agno ... Non nocebunt neque perdent
in omni monte sancto Meo, quia plena erit terra scientia
Domini, sicut aquae operuerunt mare." (Isaiae 11:6,9)**

A

Bob Thiel, Ph.D.

Evangelium Regni Dei

Ea EST solutio!

Auctore Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books.
Edition 3.0. Booklet published for the *Continuing* Church of God and
Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California,
93483, USA. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Cur genus humanum problemata sua solvere non potest?

**Scisne primas et ultimas res quas Biblia Iesum praedicavisse testantur
ad evangelium Regni Dei pertinuisse?**

**Scisne Regnum Dei praecipuum fuisse apostolorum et eorum qui primi
eos secuti sunt?**

**Estne Regnum Dei persona Iesu? Estne regnum Dei Iesus vitam suam in
nobis nunc vivens? Estne Regnum Dei quoddam regnum futurum et
verum? Credesne quae Biblia docent?**

**Quid est regnum? Quid est Regnum Dei? Quid docet Biblia? Quid docuit
ecclesia Christiana primitiva?**

**Intellegisne finem advenire non posse, donec Regnum Dei in
testimonium per orbem terrarum praedicetur?**

*Photographia in tegumento anteriore agnum cum lupō iacentem monstrat, ab
Officina Typographica et Graphica Burdine compositam. Photographia in
tegumento posteriore pars est aedificii originalis Ecclesiae Dei Hierosolymitanae,
anno MMXIII a Doctore Bob Thiel capta.*

INDEX

1. Habetne genus humanum solutiones?	p. 4
2. Quam Evangelium Iesus praedicavit?	p. 9
3. Num Regnum Dei in Vetere Testamento notum erat?	p. 19
4. Num Apostoli Evangelium Regni docuerunt?	p. 25
5. Fontes extra Novum Testamentum docuerunt Regnum Dei.	p. 34
6. Ecclesiae Graeco-Romanae docent Regnum magni momenti esse, Sed...	p. 53
7. Cur Regnum Dei?	p. 60

<i>Informationes ad Contactum</i>	p. 67
-----------------------------------	-------

Nota: Hic liber est translatio versionis Anglicae ab intelligentia artificiali facta, quam ob rem nonnullae locutiones fortasse originalem non plene reddunt, sed speratur eas non multum abesse. Versio Anglica gratis in interreti praesto est apud www.ccog.org.

1. Habetne humanitas solutiones?

Orbis terrarum multis difficultatibus laborat.

Multi homines fame laborant. Multi homines premuntur. Multi homines paupertatem patiuntur. Multae gentes magno aere alieno premuntur. Infantes, etiam nondum nati, abusu afficiuntur. Morbi medicamentis resistentes multos medicos sollicitant. Magnae urbes industriales aerem nimis inquinatum ad sanitatem habent. Varii politici bellum minantur. Impetus terroristici continenter fiunt.

Possuntne duces mundi solvere difficultates quae genus humanum premunt?

Multi ita putant.

Nova Agenda Universalis

Die XXV Septembris MMXV, post orationem principalem a Papa Francisco, Summo Pontifice, habitam, CXCI nationes Nationum Unitarum (NU) suffragia tulerunt ut "Septendecim Metas Progressus Sustentabilis" exsecutioni mandarent, quae *Agenda Universal Nova* interdum appellabatur. Ecce septendecim meta NU:

Propositum 1. Paupertatem in omnibus formis ubique finire

Propositum 2. Fames tollere, securitatem alimentariam et nutritionem meliorem consequi, et agriculturam sustinibilem promovere

Propositum 3. Vitam sanam curare et salutem omnibus omnium aetatum promovere

Propositum 4. Praebere educationem inclusivam, aequam, et optimaе qualitatis, atque fovere opportunitates discendi per totam vitam omnibus

Propositum 5. Aequalitatem generum consequi et omnibus mulieribus puellisque potestatem dare

Propositum 6. Praestare copiam et administrationem sustinibilem aquae et sanitatis omnibus

Propositum 7. Aditum ad energiam parabilem, certam, sustinibilem et modernam omnibus praestare

Propositum 8. Promovere incrementum oeconomicum continuum, inclusivum et sustinendum, plenam et frugiferam occupationem et laborem dignum omnibus

Propositum 9. Infrastructuram resilientem aedificare, industrializationem inclusivam et sustinibilem promovere, et innovationem fovere

Propositum 10. Inequalitatem intra et inter civitates minuere

Propositum 11. Urbes et habitacula humana inclusiva, tuta, resilientia et sustinenda reddere

Propositum 12. Curare exemplaria consumptionis et productionis sustinibilia

Propositum 13. Actiones urgentes suscipere ad mutandum clima et eius effectus

Propositum 14. Oceanos, maria et opes marinas ad progressum sustinendum conservare et sustinenter uti

Propositum 15. Ecosystemata terrestria tueri, restituere et usum eorum sustinebilem promovere; silvas sustinibiliter administrare; desertificationem pugnare; degradationem soli sistere et invertire; et iacturam biodiversitatis sistere

Propositum 16. Fovere societates pacificas et inclusivas ad progressum sustinendum, omnibus ad iustitiam accessum praebere, atque instituta efficacia, rationem reddentia, et inclusiva in omnibus gradibus constituere

Propositum 17. Augere facultates exsecutionis et renovare societatem globalem ad progressum sustinendum

Haec agenda ante annum MMXXX plene exsequenda est et *Agenda MMXXX pro Progressu Sustentabili* etiam appellatur. Propositum ei est mala quae genus humanum afficiunt solvere per ordinationem, educationem, et cooperationem internationalem et interreligiosam. Quamquam multa ex eius propositis bona sunt, nonnulla ex eius methodis et finibus mala sunt (cf. Genesis 3:5). Haec agenda etiam cum encyclica Papae Francisci defuncti, "*Laudato Si*" inscripta, congruebat. Papa Leo XIV etiam sententias pro hac agenda anni MMXXX protulit.

"Agenda Nova Universalis" "Agenda Nova Catholica" appellari posset, cum verbum "catholicus" "universalis" significet. Papa Franciscus adoptionem huius agenda "signum magni momenti spei" appellavit.

Ut sequela pactioni Nationum Unitarum, conventus Lutetiae mense Decembri MMXV habitus est (cui titulus officialis erat "^{xxi}*Conferentia Partium Conventionis Quadro Nationum Unitarum de Mutatione Climatis*"). Papa Franciscus etiam illud pactum internationale laudavit et nationibus suasit "ut viam praesentem diligenter sequerentur, et cum sensu solidaritatis semper crescente."

Fere omnes orbis terrarum nationes Pactionibus Parisiensibus assenserunt, quae certos fines ad circumiecta tuenda et obligationes pecuniarias habebant. (Deinde Praeses Americanus Baracus Obama anno MMXVI documentum subscripsit quo Civitates Foederatae huic rei obligarentur, sed anno MMXVII Praeses Americanus Donaldus Trump declaravit Civitates Foederatas pacta Lutetiana conventa non accepturas esse et Civitates Foederatas ex eis eduxit. Hoc magnam indignationem gentium movit et adiuvit ut Civitates Foederatae ab Europa et multis aliis partibus orbis terrarum seiungerentur.) Papa Franciscus declaravit genus humanum "peritum esse" si mutationes ab eo de climate postulas non faciat.

Cum nemo aerem inquinatum spirare, fame laborare, paupertate premi, periclitari, et cetera velit, num conatus humani ad fines agendorum Nationum Unitarum anni MMXXX et/vel pactorum Lutetianorum assequendos problemata quae genus humanum premunt solvent?

Res Gestas Nationum Unitarum

Nationes Unitae die XXIV Octobris anno MCMXLV, post Bellum Orbis Terrarum Secundum, conditae et institutae sunt, ut alium talem conflictum prohiberent et pacem in orbe terrarum foverent. In sua constitutione, Nationes Unitae quinquaginta unum civitates socias habebant; nunc centum nonaginta tres sunt.

Centeni, immo milia, conflictus per orbem terrarum ex quo Nationes Unitae constitutae sunt exstiterunt, sed nondum habuimus id quod bellum mundanum tertium dici possit.

Alii credunt cooperationem internationalem, qualem Nationes Unitae se promovere professa est, una cum ratione interreligiosa et oecumenica, quam Papa Leo XIV et multi alii duces religiosi promovere conantur, pacem et prosperitatem allaturam esse.

Tamen, historia eius in hoc faciendo non bona fuit. Praeter numerosos conflictus armatos ex quo Nationes Unitae conditae sunt, multa milia milium hominum fame laborant, profugi sunt, et/aut in paupertate extrema versantur.

Decennia abhinc, Nationes Unitae *proposita* sua *ad millennium evolvendum* exsequi instituerunt. Octo "proposita evolutionis" habebat, sed hoc non successit, ne secundum ipsas Nationes Unitas quidem. Itaque, anno MMXV, eius sic dicta "Septendecim Proposita Evolutionis Sustentabilis" adoptata sunt. Alii sperant. Alii eam phantasiam utopianam esse arbitrantur.

Quod ad utopiam attinet, die VI Maii MMXVI, tunc Papa Franciscus dixit se somniasse de utopia Europaea humana, quam sua ecclesia adiuvere posset ut ille orbis terrarum attingeret. Tamen, somnium illius Papae somnium dirum evadet (cf. Apocalypsis XVIII).

Licet aliqua cooperatio et successus sint, sed ...

Dictionarium Merriam-Websterianum utopiam esse definit "locum phantasticum in quo regimen, leges, et condiciones sociales perfectae sunt." Biblia docent genus humanum per se sua problemata solvere non posse:

²³O Domine, scio quod non est in homine via eius; non est in homine qui ambulat ut dirigat gressus suos. (Ieremias 10:23)

Biblia docent cooperationem gentium defuturam esse:

¹⁶ Ruina et miseria in viis eorum; ¹⁷ Et viam pacis non cognoverunt.

¹⁸ Timor Dei non est ante oculos eorum. (Ad Romanos 3:16-18)

Tamen, multi homines ad suam notionem societatis utopicae operam dant et interdum etiam religionem implicare conantur. Sed paucissimi vias unius veri Dei sequi volunt. Non quod nullus progressus ad fines Nationum Unitarum aut Sancti Sedis fiet. Fient aliqui (et multi ex finibus boni sunt), necnon aliqui retrogressi.

Re vera autem, et fortasse post magnum certamen, pactum quoddam pacis internationalis conventum et confirmatum erit (Daniel 9:27). Quod cum factum erit, multi, , falso credent genus humanum societatem pacatiorem et utopianam effecturum esse.

Multi tali 'progressu utopio' internationali (cf. Ezechiel 13:10) decipientur, sicut et variis signis et mirabilibus (2 Thessalonicensium 2:9-12). Sed Scriptura dicit talem pacem non mansuram esse (Daniel 9:27; 11:31-44), quamvis duces dicant (1 Thessalonicensium 5:3; Isaiae 59:8).

Opinio, praeter Iesum (cf. Ioannes 15:5; Matthaeus 24:21-22), genus humanum utopiam in hac 'saeculo maligno praesenti' efficere posse, evangelium falsum est (Galatae 1:3-10).

Si genus humanum per se omnino non potest utopiam vere efficere, numquid utopiae genus possibile est?

Ita.

Regnum Dei hunc orbem et, postea, omnem aeternitatem, mirabiliter meliorem faciet.

2. Quod Evangelium praedicavit Iesus?

Scriptura Sacra docet societatem utopianam, Regnum Dei appellatam, gubernationes humanas substituturam esse (Daniel 2:44; Apocalypsis 11:15; 19:1-21).

Cum Iesus inciperet ministerium suum publicum, coepit praedicare **evangelium regni Dei**. Haec sunt quae Marcus rettulit:

¹⁴Postquam autem Iohannes traditus est in carcerem, Iesus venit in Galilaeam, evangelizans regnum Dei, ¹⁵dicens: "Impletum est tempus, et appropinquavit regnum Dei. Paenitentiam agite, et credite evangelio." (Marc. 1:14-15)

Vocabulum "evangelium" a verbo Graeco "*euangelion*" translitterato venit, et "bonum nuntium" vel "nuntium bonum" significat. In Novo Testamento, vocabulum Anglicum "regnum," ad regnum Dei pertinens, circiter 149 vicibus in versione Regis Iacobi et 151 in *Biblia Douay-Rheims* commemoratur. Venit a verbo Graeco "*basileia*" translitterato, quod imperium vel regnum regium significat.

Regna humana, sicut et regnum Dei, regem habent (Apocalypsis 17:14), spatium geographicum occupant (Apocalypsis 11:15), leges habent (Isaiae 2:3-4; 30:9), et subditos habent (Lucae 13:29).

Ecce primum publicum praeceptum Iesu quod Matthaeus refert:

²³Et circuibat Iesus totam Galilaeam, docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni, (Matthaeus 4:23)

Matthaeus etiam refert:

³⁵ Et circuibat Iesus omnes urbes et vicos, docens in synagogis eorum, praedicans evangelium regni, (Matthaeus 9:35)

Novum Testamentum ostendit Iesum in aeternum regnaturum esse:

³³Et regnabit in domo Iacob in aeternum, et regni eius non erit finis. (Lucas 1:33)

Lucas refert finem missionis Iesu fuisse Regnum Dei praedicare. Videte quid Iesus docuerit:

⁴³ Dicit illis: "Oportet me et aliis urbibus regnum Dei evangelizare, quia in hoc missus sum." (Lucas 4:43)

Numquamne hoc praedicatum audivisti? Num umquam intellexisti Iesum missum esse ut Regnum Dei praedicaret?

Lucas etiam refert Iesum ivisse et praedicavisse Regnum Dei:

¹⁰Et apostoli, cum redissent, nuntiaverunt Ei omnia quae fecerant. Tunc assumpsit eos et secessit secretius in locum desertum pertinentem ad oppidum quod vocatur Bethsaida. ¹¹Qui autem, cum cognovissent, secuti sunt Eum; et excepit eos et loquebatur illis de regno Dei. (Lucas 9:10-11)

Iesus docuit Regnum Dei summam prioritatem esse debere iis qui Eum sequi vellent:

³³ Quaerite autem primum regnum Dei et iustitiam eius, (Matthaeus 6:33)

³¹Quaerite autem primum regnum Dei, et haec omnia adduntur vobis. ³²Nolite timere, parvum gregem, quia pater vester placuit in vobis dare vobis regnum. (Lucas 12:31-32)

Christiani Regnum Dei PRIMUM QUAERERE debent. Hoc faciunt, hoc summum bonum ponentes, viventes sicut Christus vult eos vivere et exspectantes reditum et regnum Eius. Tamen, plerique qui Christum profitentur, non solum non primum Regnum Dei quaerunt, sed ne quid sit quidem sciunt. Multi etiam falso credunt se Deum ex Christianis exspectare, ut in rebus publicis saecularibus versentur. Regnum Dei non intellegentes, non

nunc vivere sicut debent aut intellegere cur genus humanum tam vitiosum sit.

Notandum est etiam regnum dandum esse gregi parvo (cf. Rom. 11:5). Humilitas requiritur ut quis pars veri gregis parvi esse velit.

Regnum Dei nondum in terris constitutum est

Iesus docuit discipulos suos orare ut regnum veniat; ergo id nondum possident:

⁹Pater noster, qui in caelis es, sanctificetur nomen tuum. 10 Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua (Matthaeus 6:9-10)

Iesus discipulos suos misit praedicare regnum Dei:

¹ Tunc vocavit duodecim discipulos suos et dedit illis virtutem et potestatem super omnes daemones et ad sananda aegrotationes.

² Misit illos praedicare regnum Dei. (Lucas 9:1-2)

Iesus docuit praesentiam suam solam non esse regnum, quoniam regnum tunc in terra non erat constitutum; quam ob rem daemones tunc in nomine suo non eiciebat:

²⁸ Sed si ego in Spiritu Dei daemonia eicio, profecto regnum Dei ad vos pervenit. (Matthaeus 12:28)

Regnum verum futurum est—non nunc, ut Marcus ostendit:

⁴⁷ Et si oculus tuus scandalizaverit te, erue eum. Melius est tibi unum oculum habere in regnum Dei, quam duos oculos habere et in ignem gehennae conici. (Marc. 9:47)

²³ Iesus circumspiciens dixit discipulis suis: "Quam difficile est iis qui divitias habent in regnum Dei intrare!" ²⁴ Et discipuli obstupefacti erant in verbis eius. Iesus autem iterum respondens dixit eis: "O pueri, quam difficile est iis, qui in divitiis confidunt, in regnum Dei intrare!" ²⁵ Facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem in regnum Dei intrare." (Marc. 10:23-25)

²⁵Amen dico vobis, non potabo de hoc genimine vineae, donec veniat diem illum, cum id novum bibam in regno Dei." (Marc. 14:25)

⁴³Iosephus autem, qui et ipse discipulus Iesu erat, sed in occulto propter metum Iudaeorum, accessit et, confirmatus, ... (Marcus 15:43)

Iesus docuit regnum nunc non ad hunc mundum pertinere:

³⁶Respondit Iesus: "Regnum meum non est de mundo hoc. Si ex mundo hoc esset regnum meum, ministri mei pugnarent, ut non traderer Iudaeis; nunc autem regnum meum non est hinc." (Ioannes 18:36)

Iesus docuit regnum venturum esse postquam redierit ut rex eius:

³¹ "Quando veniet Filius hominis in maiestate sua, et omnes angeli sancti cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae. ³² Et congregabuntur ante eum omnes gentes, et separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab haedis. ³³ Et ponet oves quidem ad dextram suam, haedos autem ad sinistram. ³⁴ Tunc dicet Rex iis qui dextra eius erunt: 'Venite, benedicti Patris mei, possidete regnum quod vobis paratum est ab origine mundi.' (Matthaeus 25:31-34)

Cum Regnum Dei hic non sit, veram utopiam non videbimus priusquam statuatur. Quia plerique regnum Dei non intellegunt, non intellegunt quomodo eius gubernatio benigna operetur.

Regnum Dei non veniet "donec impleatur plenitudo Gentium" (Ad Romanos 11:25)—quod nondum accidit.

Quomodo regnum esse dixit Iesus?

Iesus nonnullas explicationes dedit de qualis sit Regnum Dei:

²⁶Et inquit: "Regnum Dei simile est homini qui serit semen in terram, ²⁷et dormit nocte et surgit die, et semen germinat et crescit, nescit ipse quomodo. ²⁸terra enim sponte sua fructum gignit: primum herbam, deinde spicum, deinde plenum in spicâ frumentum. ²⁹Cum autem maturuit frumentum, statim mittit falcem, quia adest messis." (Marc. 4:28-29)

¹⁸Tunc ait, "Similitudo regni Dei est quae? Et cui eam comparabo?
¹⁹Est sicut granum sinapis, quod accepit homo et posuit in horto suo; et crescens factum est arborem magnam, et in ramis eius aves caeli nidificant." ²⁰ Et iterum dicebat: "Similabo regnum Dei cui? ²¹ Simile est fermento, quod accepit mulier et abscondit in tres mensuras farinae, donec fermentaretur totum." (Lucas 13:18-21)

Hae parabolae significant regnum Dei primo quidem parvum esse, sed ad magnum fore—tandemque super universum infinitum erit.

Lucas quoque scripsit:

²⁹ Venturi sunt ab oriente et ab occidente, et ab aquilone et ab austro, et recumbent in regno Dei. (Lucas 13:29)

Itaque Regnum Dei homines ex toto orbe terrarum habebit. Non erit coartatum ad eos qui stirpem Israeliticam habent aut ad certas gentes. Homines ex omnibus partibus in hoc regno consident.

Lucas XVII et Regnum

Lucas 17:20-21 nonnullos perplexos facit. Sed antequam ad id veniamus, animadverte homines re vera in Regno Dei eduros esse:

¹⁵ "Beatus qui manducabit panem in regno Dei!" (Lucas 14:15)

Quoniam homines (in futuro) in Regno Dei edent, non est res tantum nunc in cordibus eorum posita, quamvis falsae interpretationes/male intellecta verbi Lucae 17:21 aliter suadeant.

Interpretatio AFV Lucae 17:20-21 nonnullis ad intellegendum prodesse potest:

²⁰ Cum autem pharisaei a Iesu quaererent quando regnum Dei venturum esset, respondit eis et dixit: "Non venit regnum Dei cum observatione; ²¹ neque dicturi sunt: 'Ecce hic!' aut: 'Ecce illic!' Ait enim: 'Ecce, regnum Dei in medio vestrum est.'" (Lucas 17:20-21, AFV; vide etiam versiones NASB et ESV)

Nota Iesum ad Phariseos non conversos, carnales, et hypocritas loquutum esse. Iesus "respondit eis," — Pharisei enim erant qui Iesum interrogaverant. Eum agnoscere noluerunt.

Erantne in ECCLESIA? Minime!

Iesus etiam non de ecclesia mox instituta loquebatur. Neque de sentiis in mente aut corde loquebatur.

Iesus de REGNO SUO loquebatur! Pharisei non de ecclesia Eum interrogabant. Nihil sciebant de ulla ecclesia Novi Testamenti mox condenda. Non de quodam genere sententiae venustae interrogabant.

Si quis Regnum Dei ECCESIAM esse putat — et Regnum Dei "intra" Phariseos erat — num ECCLESIA intra Phariseos erat? Plane non!

Talis conclusio potius ridicula est, nonne? Etsi nonnullae versiones Protestanticae partem Lucae 17:21 sic vertunt: "Regnum Dei in vobis est" (NKJV/KJV), etiam *Biblia Sacra Nova Ierusalem* Catholicae Romanae recte id vertit: "regnum Dei in medio vestrum est."

Iesus erat inter, in medio, Phariseorum—Ille Rex illius Regni futurus erat. Nunc, Pharisei putabant se Regnum Dei exspectare. Sed id male intellexerunt. Iesus explicavit id non futurum esse Regnum locale, aut finitum, Iudaeis solis, ut putare videbantur (neque ecclesiam, ut nunc quidam credunt). Regnum Dei non esset unum tantum ex multis regnis humanis et visibilibus, quae homines monstrare aut videre possent, et dicere: "Ecce hic" aut "regnum illic est."

Iesus ipse natus est ut REX illius Regni esset, sicut Pilato aperte dixit (Ioannes 18:36-37). Intellegendum est Sacras Scripturas saepe vocabula "rex" et "regnum" pro invicem usurpare (e.g. Daniel 7:17-18,23). REX futuri Regni Dei tunc et ibi stabat iuxta Phariseos e. Sed eum ut regem suum non agnoverunt (Ioannes 19:21). Cum redierit, mundus eum reiciet (Apocalypsis 19:19).

Iesus per sequentes versus in Luca 17 perrexit describere adventum Suum secundum, quando Regnum Dei TERRAM OMNEM regnabit (secundum interpretationem Moffatt):

²²Discipulis autem dixit: "Venient dies cum desideretis unum diem Filii hominis videre, nec poteritis." ⁽²³⁾Dicent autem: "Ecce hic!" 'Ecce hic!' aut 'Ecce illic!' sed nolite egredi nec post eos currere, ²⁴nam sicut fulgur fulget ab uno caeli fine in alterum, sic erit Filius hominis in die suo. ²⁵Oportet autem Filium hominis multa pati et reprobari a generatione hac. (Lucas 17:22-25, Moffatt)

Iesus fulgorem fulminis commemorat, sicut in Matthaeo 24:27-31, describens Secundam Adventum Suum ad regnandum in toto orbe terrarum. Iesus non dicit populum Suum Eum videre non posse cum redierit—videbunt (cf. Actus 1:11).

Tamen, plerique Eum ut REGEM suum non agnoscent (Apocalypsis 11:15) et contra Eum pugnabunt (Apocalypsis 19:19)! Multi putabunt Iesum Antichristum significare. Iesus non dicebat Regnum Dei in illis Pharisaeis esse—alibi enim eis dixit se non intraturos esse in Regnum propter simulationem eorum (Matthaeus 23:13-14). Neque Iesus dicebat Ecclesiam Regnum futuram esse.

Regnum Dei est aliquid quo homines aliquando intrare poterunt — sicut in resurrectione iustorum! Tamen, ne Abraham quidem et ceteri patriarchae adhuc illic sunt (cf. Hebraeos 11:13-40).

Discipuli sciebant Regnum Dei tunc non esse in ipsis, et illud oportere apparere sicut sequentia, quae post Lucam 17:21 veniunt, monstrant:

¹¹His auditis, addidit parabolam, quia prope erat Hierosolyma et putabant quod regnum Dei statim appariturum esset. (Lucas 19:11)

Regnum plane futurum erat

Quomodo scitis quod regnum prope sit? Ad hanc quaestionem partim respondens, Iesus eventa prophetica enumeravit (Lucas 21:8-28) et deinde docuit:

²⁹ Videte ficum, et omnia ligna. ³⁰ Cum iam germinant, videtis et scitis vōbismetipsīs quod aestus iam prope sit. ³¹ Ita et vōs, **cum haec fient, scitis quod regnum Dei prope sit.** (Lucas 21:29-31)

Iesus voluit ut populus suus eventa prophetica sequeretur, ut sciret quando Regnum venturum esset. Iesus alibi populo suo dixit ut vigilarent et opera prophetica observarent (Lucas 21:36; Marcus 13:33-37). Quamvis Iesu verbis, multi eventa mundi cum prophetia coniuncta neglegunt.

In capitibus XXII et XXIII Lucae, Iesus iterum ostendit Regnum Dei rem futuram esse, cum doceret:

¹⁵"Desiderio magnopere desideravi hoc Pascha vobiscum edere, priusquam patiar; ¹⁶dico enim vobis, non iam edam ex eo, donec impleatur in regno Dei." ¹⁷ Deinde accepit calicem, et gratias egit, et dixit: "Accipite hoc et dividite inter vos; ¹⁸ quia dico vobis, non bibam de fructu vitis, donec regnum Dei veniat." (Lucas 22:15-18)

³⁹ Unus autem ex malefactoribus qui crucifigebantur cum illo contumeliam ei agebat, dicens: "Si tu es Christus, salva te ipsum et nos quoque." ⁴⁰Et qui una crucifixus erat, increpabat eum, dicens: "Num tu ne timeas Deum? Nam et tu in eadem damnatione es." ⁴¹Nos quidem juste, nam digna factis recipimus; hic autem nihil mali fecit." ⁴²Et dixit ad Iesum: "Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum." ⁴³Iesus autem dixit illi: "Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso."

Regnum Dei non statim venit postquam Iesus occisus est, ut et Marcus et Lucas nobis ostendunt:

⁴³Iosephus autem Arimatheensis, decurio, qui et ipse expectabat regnum Dei, accedens et confirmatus ... (Marcus 15:43)

⁵¹ Erat autem ex Arimathia, urbe Iudaeorum, qui et ipse expectabat regnum Dei. (Lucas 23:51)

Post resurrectionem (1 Corinthios 15:50-55) Christiani denuo nascentur ut Regnum Dei intrent, sicut Ioannes testatur:

³Respondens Iesus dixit ei: "Amen, amen dico tibi: Nisi quis renatus fuerit, non potest videre regnum Dei." ⁴ Dixit ad eum Nicodemus: "Quomodo potest homo nasci cum senex sit? Potestne iterum introire in vulvam matris suae et nasci?" ⁵ Respondit Iesus: "Amen,

amen dico tibi, nisi quis renatus sit ex aqua et Spiritu, non potest introire in regnum Dei." (Ioannes 3:3-5)

Solum populus Dei regnum Dei ultimum post millenium videbit.

Nunc autem scito quod, resurrecto Iesu, iterum docuit de Regno Dei:

³ Se quoque vivum praebuit post passionem suam multis certis argumentis, per quadraginta dies eis apparens et loquens de rebus quae ad regnum Dei pertinent. (Actus Apostolorum 1:3)

Prima et ultima praedicationes quas Iesus fecit de Regno Dei erant! Iesus venit tamquam nuntius ut de illo Regno doceret.

Iesus etiam fecit ut Apostolus Ioannes scriberet de Regno millenniario Dei quod in terra futurum erat. Vide quid per Ioannem scribi iusserit:

⁴ Animam vidi decollatorum propter testimonium Iesu et propter verbum Dei, et qui non adoraverunt bestiam neque imaginem eius, et non acceperunt characterem in frontibus aut in manibus. Et revixerunt et regnaverunt cum Christo mille annos. (Apocalypsis 20:4)

Christiani primi docuerunt Regnum Dei millenarium in terra futurum esse et gubernationes mundi substituturum, sicut Biblia docent (cf. Apocalypsis 5:10, 11:15).

Cur, si Regnum Dei tam magni momenti est, non plerique de eo multum audiverunt?

Partim quia Iesus id mysterium appellavit:

¹¹ Et dixit illis: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei; qui autem foris sunt, in parabolis omnia faciunt. (Marcus 4:11)

Etiam hodie verum Regnum Dei plerisque mysterium est, sicut magna pars consilii Dei (vide etiam librum nostrum gratuitum, in interreti apud www.ccog.org, cui titulus est: [MYSTERIUM CONSILII DEI Cur Deus Quicquam Creavit? Cur te Deus fecit?](#)).

Considerate etiam quod Iesus dixit finem (saeculi) venturum esse (mòx) POSTQUAM evangelium regni praedicatum erit in toto mundo in testimonium:

¹⁴Et praedicabitur hoc evangelium regni in toto mundo in testimonium omnibus gentibus, et tunc veniet finis. (Matthaeus 24:14)

Evangelium Regni Dei praedicare magni momenti est et **his temporibus ultimis** perficiendum est. Est "nuntius bonus", quippe qui veram spem malis generis humani offerat, non obstantibus iis quae principes politici docere possint.

Si verba Iesu consideraveris, manifestum erit veram Ecclesiam Christianam hoc evangelium regni nunc praedicare debere. Hoc summa prioritas Ecclesiae esse debet. Et ut hoc recte fiat, multis linguis utendum est. Hoc est quod Ecclesia Dei *Continens* facere nititur. Et ideo hic libellus in complures linguas conversus est.

Iesus docuit plurimos viam suam non accepturos esse:

¹³Intrate per portam angustam; quia lata est porta et ampla via quae ducit ad perditionem, et multi sunt qui intrant per eam.

¹⁴Quia arcta est porta et angusta via quae ducit ad vitam, et pauci sunt qui inveniunt eam. (Matthaeus 7:13-14)

Evangelium Regni Dei ad vitam ducit!

Notatu dignum est quod, quamquam plerique Christiani professi obliviscentes videntur notionis Christum praecipue evangelium Regni Dei praedicavisse, theologi saeculares et historici saepe intellexerunt hoc re vera esse quod Biblia docent.

Tamen, Iesus ipse expectabat ut discipuli Eius evangelium regni Dei docerent (Lucas 9:2,60). Quia regnum futurum in legibus Dei fundabitur, pacem et prosperitatem afferet—atque oboedire illis legibus hoc aetate ad veram pacem ducit (Psalmus 119:165,172; Ephesii 2:15).

Et haec bona nuntiatio regni in scripturis Veteris Testamenti nota erat.

3. Num Regnum in Vetere Testamento notum erat?

Prima et ultima sermo Iesu descripta in praedicando evangelio Regni Dei consistit (Marcus 1:14-15; Actus 1:3).

Regnum Dei est aliquid de quo Iudaei temporis Iesu aliquid scire debuerunt, cum in scripturis suis commemoraretur, quas nunc Veterem Testamentum appellamus.

Daniel de Regno Docuit

Propheta Daniel scripsit:

Et regnum quartum erit validum sicut ferrum, quia comminuit et conterit omnia, et sicut ferrum quod conterit, comminuet et conteret omnia regna illa. ⁴¹ Cum autem vidisti pedes et digitos, ex parte de luto figulino et ex parte ferreo, regnum divisum erit; et tamen robur ferreum erit in eo, sicut vidisti ferrum mixtum cum luto figulino. ⁴² Et sicut digiti pedum ex parte ferrei et ex parte lutnei, ita regnum ex parte validum et ex parte fragile erit. ⁴³ Sicut vidisti ferrum mixtum cum luto figulino, commiscebuntur cum semine hominum; sed non cohaerebunt invicem, sicut ferrum non miscetur cum luto. ⁴⁴ Et in diebus regum illorum Deus caeli suscitabit regnum quod non demolietur in perpetuum, et regnum non relinquetur populo alteri; comminuet et consumet omnia regna haec, et ipse stabit in aeternum. (Daniel 2:40-44)

¹⁸ Sed sancti Altissimi accipient regnum, et possidebunt regnum in aeternum, usque in saecula saeculorum.' (Daniel 7:18)

²¹ "Aspiciebam; et ecce cornus ille faciebat bellum contra sanctos, et vincebat eos, ²² donec venit Antiquus dierum, et iudicium sanctis Altissimi factum est, et tempus advenit ut sancti regnum possiderent." (Danielis 7:21-22)

Ex Daniele discimus tempus venturum esse, quo Regnum Dei regna huius mundi delebit et in aeternum manebit. Discimus etiam sanctos partem suam in hoc regno accipiendi habituros esse.

Multae partes prophetiae Danielis ad tempus nostrum in saeculo vicesimo ^{primo} pertinent.

Nota nonnulla loca ex Novo Testamento:

¹² "Decem autem cornua, quae vidisti, decem reges sunt, qui nondum regnaverunt, sed accipiunt potestatem tamquam rex una hora cum bestia. ¹³Hi unum consilium habent, et potentiam et auctoritatem suam bestiae dabunt. ¹⁴Hi bellum facient Agno, et Agnus superabundabit illis, quia Dominus dominorum et Rex regum est; et qui cum illo sunt, vocati et electi et fideles sunt." (Apocalypsis 17:12-14)

Itaque, in Testamento et Veteri et Novo videmus notionem regni terreni ultimi temporis decem partibus constans, et Deum id delecturum et regnum Suum constituturum esse.

Isaiae De Regno Praecepta

Deus Isaiae inspiravit ut de prima parte Regni Dei, regno millennii, sic scriberet:

¹ Egredietur virga de stirpe lesse, et brachium de radicibus eius germinabit. ² Requiescet super eum Spiritus Domini, Spiritus sapientiae et intellectus, Spiritus consilii et virtutis, Spiritus scientiae et timoris Domini.

³ Delectatio eius in timore Domini, Et non iudicabit per visionem oculorum suorum, Nec per auditionem aurium suarum decernet; ⁴ Sed in iustitia iudicabit pauperes, Et in aequitate decernet

pro mansuetis terrae; percutiet terram virga oris sui, et spiritu labiorum suorum interficiet impios. ⁵Iustitia erit cinctura lumborum eius, et fides cinctura renum eius.

⁶Et lupus habitabit cum agno, et pardus iacet cum hedo, et vitulus et leo et vitulata pascentur una, et puer parvulus ducet eos. ⁷Vacca et ursa pascentur; vituli eorum et ursuli una iacebunt; et leo sicut bos paleas edet. ⁸ Puer sugentis ludet super foramen serpentis, et

parvulus manum suam mittet in cuniculum colubri. ⁹ Non nocebunt neque perdent in omni monte sancto meo, quia terra plena erit scientia Domini, sicut aquae operuerunt mare.

¹⁰ "Et in die illo erit Radix Iesse, quae stabit pro vexillo populorum; quia gentes quaesient eum, et habitaculum eius gloriosum erit." (Isaiae 11:1-10)

Ratio cur hoc primam partem vel primum gradum Regni Dei appellaverim est quod hoc tempus erit corporeum (antequam urbs sancta, Hierosolyma Nova, de caelo descendat, Apocalypsis 21) et mille annos durabit. Isaías aspectum corporeum huius gradus confirmavit cum perrexit:

¹¹ Accidet in die illo, quod manum suam iterum ponet Dominus secundo ad reducendum reliquias populi sui, quae derelictae sunt, ab Assyria et Aegypto, a Pathros et Cush, ab Elam et Sennaar, ab Hamath et insulis maris.

¹² Et statuet gentibus vexillum, et congregabit dispersi Israel, et colliget dispersos Iudae de finibus terrae. ¹³ Et auferetur zelus Ephraim, et adversarii Iudae abscedentur; non aemulabitur Ephraim Iudam, et Iudas non vexabit Ephraim. ¹⁴ Sed volabunt super umerum Philistinorum ad occidentem; Una praedabuntur populum orientis; Ponent manum suam in Edom et Moab; Et filii Ammon eis oboedient. ¹⁵ Dominus penitus delebit linguam Maris Aegypti; Spiritu suo potente pugnum suum super flumen commovebit, et percutiet eum in septem rivos, et homines siccis transire faciet. ¹⁶ Erit via reliquiae populi eius, quae, de Assyria relinquetur, sicut fuit Israel in die quo de terra Aegypti ascendit. (Isaiae 11:11-16)

Isaiae quoque inspiratum est ut scriberet:

² Et erit in novissimis diebus praestabit mons domus Domini in summo montium, et exaltabitur super colles; et fluent ad eum omnes gentes. ³ Multi populi venient et dicent: "Venite, ascendamus ad montem Domini, ad domum Dei Iacob; docebit nos vias suas, et in semitis eius ambulabimus." **Ex Sion enim exiit lex,**

et verbum Domini ex Ierusalem. ⁴ Iudicabit inter gentes, et arguet multos populos; Verterunt gladios suos in aratra, et spinas suas in falces. **Gens in gentem non convertet gladium, neque discent bellum amplius.** ... ¹¹Humiliabitur homo, et abietur altitudo virorum, et superbis oculis deicietur Dominus solus in die illo. (Isaiae 2:2-4,11)

Itaque erit tempus pacis utopicum in terris. Denique hoc in aeternum durabit, Iesu regnante. Ex variis scripturis (Psalmus 90:4; 92:1; Isaia 2:11; Osee 6:2), Talmud Iudaicum docet hoc mille annos durare (Talmud Babylonica: Tractatus Sanhedrin Folium 97a).

Isaiae inspiratum est etiam sequentia scribere:

⁶ Nam puer natus est nobis, filius datus est nobis; et principatus super umerum eius erit. Et vocabitur nomen eius Mirabilis, Consul, Fortis Deus, Pater Inaeternitatis, Princeps Pacis. ⁷ Magnificatio principatus eius et pacis non erit finis, super solium David et super regnum eius, ut sedeat et confirmet et iudicet et custodiat iudicium et iustitiam a tempore hoc et usque in sempiternum. Zelus Domini exercituum faciet hoc. (Isaiae 9:6-7)

Nota quod Isaías dixerit Iesum venturum esse et regnum cum administratione constitutum. Quamquam multi qui Christum profitentur hunc locum citant, praesertim in mense Decembri quotannis, negligere solent prophetari, non solum Iesum nasci. Biblia Sacra ostendunt Regnum Dei administrationem habere cum legibus super subiectos, et Iesum regem eius fore. Isaías, Daniel, et alii id prophetaverunt.

Leges Dei via caritatis sunt (Matthaeus 22:37-40; Ioannes 15:10) et Regnum Dei secundum eas leges regetur. Itaque Regnum Dei, quamvis multi in mundo id aliter existiment, in caritate fundabitur.

Psalmi et Plura

Non solum Daniel et Isaías a Deo inspirati sunt ut de futuro Regno Dei scriberent.

Ezechiel propheta inspiratus est ut scriberet eos ex *omnibus tribubus* Israel (non solum Iudaeos) qui tempore Magnae Tribulationis dispersi essent, in regno millennio congregandos esse:

¹⁷ Quapropter dic, 'Haec dicit Dominus Deus: "Congregabo vos de gentibus, et congregabo vos de terris in quibus dispersi estis, et dabo vobis terram Israel."' ¹⁸ Et ibunt illuc, et tolent inde omnia sordida eius et omnes abominationes eius. ¹⁹ Et dabo eis cor unum, et ponam spiritum novum in medio eorum, et tollem cor lapideum de carne eorum, et dabo eis cor carneum, ²⁰ ut in praeceptis Meis ambulent et iudicia Mea custodiant et faciant; et erunt populus Meus, et ego ero Deus eorum. ²¹ Qui autem sequuntur cor desiderii sui et abominationum suarum, ego reddam ad caput eorum opera eorum," inquit Dominus Deus. (Ezechiel 11:17-21)

Progenies tribuum Israel non iam dispergetur, sed praeceptis Dei oboediet et desinet abominationes edere (Leviticus 11; Deuteronomium 14).

Nota haec in Psalmis de evangelio regni Dei:

²⁷ Omnes fines terrae recordabuntur et convertentur ad Dominum, Et omnes familiae gentium adorabunt ante te. ²⁸ Quoniam Dominus regnat, Et dominabitur gentibus. (Psalmi 22:27-28)

⁶ Sceptrum aequitatis sceptrum regni tui. (Psalmi 45:6)

¹Cantate Domino canticum novum! Cantate Domino, omnis terra.

²Cantate Domino, benedicite nomini eius; nuntiate de die in diem salutare eius. ³Annuntiate inter gentes gloriam eius, inter omnes populos mirabilia eius. (Psalmi 96:1-3; cf. etiam 1 Paralipomenon 16:23-24)

¹⁰Omnia opera tua te laudabunt, Domine, et sancti tui te benedicent. ¹¹Narrabunt gloriam regni tui et loquentur mirabilia tua, ¹²ut notum faciant filiis hominum potentiam tuam et claram

maiestatem regni tui. ¹³Regnum tuum regnum sempiternum est et
dominatio tua per omnes generationes. (Psalmus 145:10-13)

**Varii scriptores in Vetere Testamento etiam de partibus regni scripserunt
(e.g. Ezechiel 20:33; Obadias 21; Michæas 4:7).**

**Itaque, cum Iesus evangelium regni Dei praedicare coepisset, auditores
eius proximi notitiam quandam notionis fundamentalis habebant.**

4. Num Apostoli Evangelium Regni docuerunt?

Quamquam multi agunt tamquam evangelium nihil aliud sit quam nuntius bonus de persona Iesu, re vera discipuli Iesu evangelium Regni Dei praedicaverunt. Hic est nuntius quem Iesus attulit.

Apostolus Paulus de Regno Dei et Iesu docuit:

⁸Et intravit in synagogam et cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans et suadens de rebus regni Dei. (Actus 19:8)

²⁵ Et ecce nunc scio quia non faciem meam videbitis, omnes vos, in quibus praedicavi regnum Dei. (Actus 20:25)

²³ Itaque cum ei diem statuissent, multi ad eum in deversorium venerunt, quibus testimonium perhibuit et praedicavit regnum Dei, suadens eis de Iesu ex Lege Moysis et Prophetis, a mane usque ad vesperum. ... ³¹ praedicans regnum Dei et docens de Domino Iesu Christo cum omni fiducia, nemine prohibente eum. (Actus 28:23,31)

Nota quod Regnum Dei non solum de Iesu est (quamquam Ille pars eius maximus est), sicut Paulus etiam de Iesu separatim docuit praeter id quod de Regno Dei docuit.

Paulus quoque id evangelium Dei appellavit, sed id tamen erat evangelium Regni Dei:

⁹... evangelium Dei vobis praedicavimus ... ¹²ut ambuletis digne Deo, qui vos vocat in regnum suum et gloriam. (1 Thessalonicenses 2:9,12)

Paulus etiam id evangelium Christi appellavit (Ad Romanos 1:16). "Bonum nuntium" Iesu, nuntium quem Ipse docuit.

Considera quod non erat simpliciter evangelium de persona Iesu Christi aut tantum de salute personali. Paulus dixit evangelium Christi comprehendere oboedientiam Iesu, reditum Eius, et iudicium Dei:

⁶... Deus retribuat tribulationem iis qui vos tribulant, ⁷vobisque qui tribulamini requiem det nobiscum, cum Dominus Iesus revelabitur de caelo cum angelis suis potentibus, ⁸in flamma ignis, poenas reddens iis qui Deum non norunt, et iis qui non oboediunt evangelio Domini nostri Iesu Christi. ⁹Qui poenam patientur, interitionem aeternam, a facie Domini et a gloria virtutis Eius, ¹⁰cum venerit in illo die, ut glorificetur in sanctis suis et in omnibus qui credunt, quia testimonium nostrum apud vos creditum est. (2 Thessalonicenses 1:6-10)

Novum Testamentum ostendit regnum esse aliquid quod accepturi sumus, non quod nunc plene possideamus:

²⁸ regnum accipimus quod non commovebitur. (Hebraeis 12:28)

Nunc partem Regni Dei comprehendere et exspectare possumus, sed non plene in id intravimus.

Paulus praecipue confirmavit neminem plene regnum Dei intrare ut homo mortalis, quod *post* resurrectionem fit:

⁵⁰ Hoc igitur dico, fratres, quia caro et sanguis regnum Dei non possident; neque corruptibilitas incorruptibilitatem possidet. ⁵¹ Ecce, mysterium vobis dico: Non omnes dormiemus, sed omnes transformabimur— ⁵² in momento, in ictu oculi, in ultima tuba. Nam tuba sonabit, et mortui incorruptibiles suscitabuntur, et nos transformabimur (1 Corinthios XV:50-52)

¹ Praedico tibi coram Deo et Domino Iesu Christo, qui iudicabit vivos et mortuos in adventu suo et in regno eius.

(2 Timothei 4:1)

Paulus non solum hoc docuit, sed etiam Iesum Regnum Deo Patri traditurum esse:

²⁰ Nunc autem Christus resuscitatus est a mortuis, primitias dormientium factus. ²¹ Quia enim sicut per hominem mors, per hominem et resurrectio mortuorum. ²² Quia sicut in Adam omnes

moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur. ²³Unusquisque autem in suo ordine: primitias Christus, deinde qui sunt Christi in adventu eius. ²⁴Deinde finis, cum tradiderit regnum Deo et Patri, cum evacuaverit omnem principatum et omnem potestatem et omnem virtutem. ²⁵Oportet enim illum regnare, donec ponat omnes inimicos sub pedes suos. (1 Corinthios 15:20-25)

Paulus quoque docuit iniquos (praeceptorum violatores) regnum Dei non hereditate accepturos:

⁹ Nescitisne quia iniusti regnum Dei non hereditate accipient? Nolite errare. Nec fornicarii, nec idolatrae, nec adulteri, nec masculi qui cum masculis se coinquinant, nec sodomitae, ¹⁰ nec fures, nec avari, nec ebriosi, nec maledictores, nec rapaces regnum Dei hereditate accipient. (1 Corinthios 6:9-10)

¹⁹ Manifesta sunt autem opera carnis, quae sunt: adulterium, fornicatio, immunditia, lascivia, ²⁰ idololatria, magia, odium, contentiones, aemulationes, irae, rixae, heresēs, ²¹ invidiam, homicidia, ebrietatem, comissiones, et similia; quae praedixi vobis, sicut et antea dixi, quia qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. (Galatae 5:19-21)

⁵ Scitis enim quod nullus fornicator, aut immundus, aut avarus, qui est idololatra, habet hereditatem in regno Christi et Dei. (Ephesii 5:5)

Deus normas statuit et paenitentiam a peccato postulat ut in regnum suum intrari possit. Oboedientia Deo necessaria est ad Spiritum Sanctum accipiendum necnon ad salutem consequendam:

²⁹... Petrus et apostoli ... dixerunt: "Obedire oportet Deo potius quam hominibus. ... ³²Et nos sumus testes horum, sicut et Spiritus Sanctus, quem Deus dedit iis qui ei obediunt." (Actus Apostolorum 5:29,32, AFV)

⁵Christus ... ⁸quamquam Filius erat, tamen obedientiam per ea quae passus est didicit. ⁹Et, consummatus, factus est auctor salutis aeternae omnibus qui ei obediunt, (Epistula ad Hebraeos 5:5,8-9)

Apostolus Paulus monuit nonnullos non docturos esse evangelium Iesu remedium esse, sed aliam viam acceptam esse:

³Gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino nostro Iesu Christo, ⁴qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut nos eriperet a mundo presenti maligno, secundum voluntatem Dei et Patris nostri, ⁵cui gloria in saecula saeculorum. Amen. ⁶Miror quod tam cito avortimini ab eo qui vos vocavit in gratiam Christi, in aliud evangelium, ⁷quod non est aliud; sed sunt qui vos turbandi sunt et evangelium Christi pervertunt. ⁸ Sed et si nos, aut angelus de caelo, aliud evangelium vobis praedicet quam quod praedicavimus vobis, anathema sit. ⁹ Sicut praediximus, ita nunc iterum dico: Si quis aliud evangelium vobis praedicat quam quod accepistis, anathema sit. (Galatae 1:3-9)

³Timeo autem, ne quomodo, sicut serpens Evam versutia sua decepit, ita et mentes vestras corrumpat a simplicitate quae est in Christo. ⁴Nam si quis veniens praedicat alium Iesum, quem non praedicavimus, aut si alium spiritum accipitis, quem non accepistis, aut aliam evangelium, cui non assentitii estis — bene vos toleratis! (2 Corinthios 11:3-4)

Quod fuit evangelium illud "alterum" et "diversum," re vera falsum?

Evangelium falsum varias partes habet.

Plerumque, evangelium falsum est credere te non debere Deo re vera oboedire et serio conari ut secundum viam Eius vivas, dum te Eum nosse profiteris (cf. Matthaeus 7:21-23). Ad utilitatem propriam spectare solet.

Serpens Evam fallacia decepit ut falso evangelii fidem acciperet fere ante sex milia annorum (Genesis 3)—et ex eo tempore homines crediderunt se melius quam Deum scire et sibi ipsi bonum et malum iudicandum esse. Ita, postquam Iesus venit, nomen Eius saepe variis falsis evangelii adiunctum est—et hoc usque ad tempus ultimi Antichristi continuatum est et continuabitur.

Iam vero, Apostoli Pauli aetate, falsum evangelium erat fere mixtura Gnostica et Mystica veritatis et erroris. Gnostici enim plerumque

credebant scientiam quandam peculiarem opus esse ad perspicaciam spiritualem, atque per eam salutem quoque consequendam. Gnostici fere credebant ea quae caro faciebat nihil magni momenti esse et Deo in iis quae ad Sabbatum diei septimi pertinebant parere nolebant. Unus ex talibus falsis doctoribus fuit Simon Magus, qui ab Apostolo Petro reprehensus est (Actus Apostolorum 8:18-21).

Sed non est facile

Novum Testamentum ostendit Philippum Regnum Dei docuisse:

⁵Deinde Philippus descendit in urbem Samariae et praedicabat eis Christum. ... ¹²crediderunt Philippo, cum praedicaret ea quae pertinent ad regnum Dei ... (Actus Apostolorum 8:5,12)

Nihilominus, Iesus, Paulus, et discipuli docuerunt non esse facile regnum Dei intrare:

²⁴ Cum autem Iesus vidisset, contristatus ait: "Quam difficile est habentibus divitias in regnum Dei intrare! ²⁵ Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quam divitem in regnum Dei intrare."

²⁶Qui autem audiebant, dicebant: "Quis ergo potest salvus fieri?"

²⁷ At ille dixit: "Quae apud homines impossibilia sunt, apud Deum possibilia sunt." (Luc. 18:24-27)

²²"Oportet nos per multas tribulationes intrare in regnum Dei." (Actus Apostolorum 14:22)

³Gratias agere Deo pro vobis semper oportet, fratres, quoniam convenit, quia fides vestra valde crescit, et caritas vestra invicem abundat, ⁴ita ut ipsi de vobis gloriamur in ecclesiis Dei, propter patientiam et fidem in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis, ⁵quod est manifestum argumentum iusti iudicii Dei, ut digni habeamini regno Dei, pro quo et patiimini; ⁶quia aequum est apud Deum tribulatione rependere iis qui vos tribulant, ⁷et vobis qui tribulamini requiem dare

nobiscum, cum Dominus Iesus de caelo revelabitur cum angelis suis potentibus, (2 Thessalonicensium 1:3-7)

Propter difficultates huius temporis, nunc in hac aetate nonnullae modo partes eius vocantur et eliguntur (Matthaeus 22:1-14; Ioannes 6:44; Hebraei 6:4-6). Alii postea vocabuntur, sicut Biblia testantur eos "qui erraverunt in spiritu, intellectum consequentur, et qui murmuraverunt, doctrinam discent" (Isaiae 29:24).

Apostolus Petrus docuit regnum esse aeternum, et evangelium Dei diligenter audiendum esse, alioquin iudicium futurum esse:

¹⁰ Quapropter, fratres, tanto magis operam date ut vocationem et electionem vestram confirmetis; per haec enim facientes, non offendetis in aeternum; ¹¹ sic enim vobis abundanter dabitur introitus in regnum aeternum Domini nostri et Salvatoris Iesu Christi. (2 Petri 1:10-11)

¹⁷ Tempus est enim incipere iudicium a domo Dei; et si primum a nobis, quis finis eorum qui non credunt verbo Dei? (1 Petr. 4:17)

Libri Novissimi Bibliorum et Regnum

Scriptura Sacra docet Deum esse amorem (1 Ioannis 4:8,16) et Iesum esse Deum (Ioannis 1:1,14)—Regnum Dei Regem habebit qui est amor et cuius leges amorem, non odium, fovant (cf. Apocalypsis 22:14-15).

Biblia quoque monstrant Deum mitturum esse angelum qui evangelium aeternum regni Dei praedicabit (Apocalypsis 14:6-7) et deinde alium angelum qui indicabit Babylonem, quamquam magnam se ostendit, cadere (Apocalypsis 14:8-9). Haec nuntia erunt confirmationes supernaturales evangelii, quod mundus antea tamquam testimonium acceperat, et erunt causae magnae multitudinis quae ad Deum in fine venit (Apocalypsis 7:9-14). Dissimilis potestati Babylonicae novissimae, quae surget et cadet (cf. Apocalypsis 18:1-18), ultima fase regni Dei in aeternum manet:

¹⁵ Et sonuit angelus septimus: et factae sunt voces magnae in caelo dicentes, "Regna huius mundi facta sunt regna Domini nostri et

Christi eius, et regnavit in saecula saeculorum!" (Apocalypsis 11:15)

Iesus in regno regnavit! Et Biblia duo ex titulis eius revelant:

¹⁶Et in veste et in femore eius nomen scriptum: REX REGUM ET DOMINUS DOMINANTIIUM. (Apocalypsis 19:16)

Sed num Iesus solus regnatura est? Notate hoc locum:

⁴ Et vidi sedes, et sederunt super eas, et iudicium positum est ante eos. Animarum quoque decollatorum propter testimonium Iesu, et propter verbum Dei, et qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem eius, et non acceperunt characterem in frontibus, aut in manibus. Et animæ viventium et regnantium cum Christo mille annos . . . ⁶ Beatus et sanctus qui habet partem in resurrectione prima. In hos secunda mors non habet potestatem; erunt autem sacerdotes Dei et Christi, et regnabunt cum Illo mille annos. (Apocalypsis 20:4,6)

Christiani veri resuscitabuntur ut cum Christo mille annos regnent! Regnum in aeternum manebit (Apocalypsis 11:15), sed regnum cum primis sanctis resurrectis, quod in Apocalypsi 20:6 commemoratur, tantum mille annorum fuit. Hanc ob causam hanc partem primam regni antea appellavi—partem corporalem et millenariam, contra ultimam et spiritualiorem partem.

Plura eventa in Apocalypsi describuntur quae inter primam et ultimam partem Regni Dei accidunt:

⁷ Cumque mille anni impleti erunt, solvetur Satanias de carcere suo
⁸ et exhibit decipere gentes, quae sunt in quattuor angulis terrae, Gog et Magog, congregare ad proelium, quorum numerus est sicut harena maris. ... ¹¹ Et vidi thronum magnum album et Eum qui sedebat super eum, et terra et caelum fugerunt a conspectu eius. Et locus eis non inventus est. ¹²Et vidi mortuos, magnos et parvos, stantes ante tribunal Dei, et libri aperti sunt. Et alius liber apertus est, qui est liber vitae. Et iudicati sunt mortui ex his quae in libris scripta sunt, secundum opera sua. ⁽¹³⁾ Et mare tradidit mortuos qui

in eo erant, et mors et infernus tradiderunt mortuos qui in eis erant. Et iudicati sunt unusquisque secundum opera sua. ¹⁴ Tum Mors et Hades missi sunt in lacum ignis. Haec est secunda mors. ¹⁵ Et qui non inventus est scriptus in Libro Vitae, missus est in lacum ignis. (Apocalypsis 20:7-8, 11-15)

Liber Apocalypsis ostendit fore posteriorem gradum regni, qui veniet post mille annorum regnum et post secundam mortem eorum qui poenitentiam et vias Dei in perpetuum reiciunt:

¹Vidī novum caelum et novam terram, quia primum caelum et prima terra transierant. Neque mare iam erat. ² Et ego Ioannes vidi urbem sanctam, Hierosolymam novam, de caelo descendentem ab Deo, paratam sicut sponsa ornata viro suo. ³ Et audivi vocem magnam de caelo dicentem: "Ecce, tabernaculum Dei cum hominibus est, et habitabit cum eis, et ipsi erunt populus eius. Deus ipse erit cum eis et Deus eorum erit. ⁴Et Deus omnem lacrimam ab oculis eorum absterget; et mors non erit amplius, neque luctus, neque clamor. Non erit amplius dolor, quia prima abierunt." (Apocalypsis 21:1-4)

¹Et ostendit mihi flumen aquae vitae, lucidum sicut crystallum, procedens de throno Dei et Agni. ²In medio eius viae, et ex utraque parte fluminis, erat lignum vitae, quod fructificat duodecim menses, omni mense reddens fructum suum. Folia autem arboris ad sanationem gentium. ³Et non erit ultra maledictio; sed sedes Dei et Agni in ea erit, et servi eius servient illi. ⁴Videbunt faciem eius, et nomen eius in frontibus eorum erit. ⁵Nox non erit illuc; non egebunt lucerna, neque lumine solis, quia Dominus Deus illuminat eos. Et regnabunt in saecula saeculorum. (Apocalypsis 22:1-5)

Nota quod hoc regnum, quod *post* mille annos est, servos Dei comprehendit et in aeternum durat. Urbs Sancta, quae in caelo parata est, de caelo descendet et in terram veniet. Hoc est initium ultimae phase Regni Dei. Tempus SINE ULTERIORI DOLORE VEL MOLESTIA!

Mites terram hereditate possidebunt (Matthaeus 5:5) et omnia (Apocalypsis 21:7). Terra, una cum Urbe Sancta quae in ea erit, melior erit, quia viae Dei adhibebuntur. Cognoscite:

⁷ De multiplicitate imperii eius et pacis non erit finis, (Isaiae 9:7)

Plane erit incrementum postquam ultima pars Regni Dei coeperit, cum omnes imperio Dei parebunt.

Hoc erit tempus gloriosissimum:

⁹ Sicut scriptum est: "Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascenderunt quae paravit Deus iis qui diligunt eum." ¹⁰
Deo autem revelavit nobis per Spiritum suum. (1 Corinthios 2:9-10)

Tempus est amoris, gaudii, et solacii perpetui. Tempus erit magnificum! Regnum Dei aeternitatem longe meliorem efficiet. Nonne vis partem tuam in eo habere?

5. Fontes extra Novum Testamentum Regnum Dei docuerunt

Num primi Christi praedicatores putaverunt se evangelium de Regno Dei litterali praedicare debere?

Ita.

Abhinc annos, in praelectione a Professore Bart Ehrman Universitatis Carolinae Septentrionalis habita, ille identidem et recte confirmavit Iesum et primos Eius discipulos Regnum Dei praedicavisse, secus ac plerique qui se hodie Christianos profitentur. Quamquam Doctoris Ehrman de Christianitate sententia a sententia Ecclesiae *Continuae* Dei magnopere differt, consentiamus evangelium regni id esse quod Iesus Ipse praedicavit et in quod discipuli Eius crediderunt. Consentiremus etiam multos, qui hodie se Christianos profitentur, hoc non intellegere.

Scriptum et Sermones Veteres Post Novum Testamentum Conservati

Regnum Dei magna pars erat eius quod dicitur esse "antiquissimus sermo Christianus integer qui superfuit" (Holmes M.W. *Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Hic *Sermo Christianus Antiquus* haec dicta de regno continet:

^{5:5} Praeterea scitis, fratres, quod habitaculum nostrum in carne in mundo parvum et transitorium est, sed promissio Christi magna et mirabilis est: requies in regno futuro et vita aeterna.

Haec sententia superior ostendit regnum non nunc esse, sed venturum et aeternum fore. Praeterea, hic sermo antiquus affirmat:

^{6:9} Nunc si et tales iusti per sua iusta opera filios suos servare non possunt, quanta fiducia nobis est in regnum Dei intrandi, si baptismum nostrum purum et immaculatum non servaverimus? Aut quis erit advocatus noster, si opera sancta et iusta non inventi erimus? ^{9:6} Itaque diligamus nos invicem, ut omnes intramus in regnum Dei. ^{11:7} Ergo, si scimus quid sit placitum in conspectu Dei,

intrabimus in regnum eius et accipiemus promissa quae "neque auris audivit neque oculus vidit neque in cor hominis ascendit."

^{12:1}Expectemus igitur horam post horam regnum Dei in caritate et iustitia, quia nescimus diem manifestationis Eius. ^{12:6}inquit, regnum Patris mei veniet.

Haec dicta monstrant amorem per bonam vitam necessarium esse, nos nondum Regnum Dei intrasse, et id post diem manifestationis Dei eventurum esse—id est, postquam Iesus redierit. Regnum Patris est, et non solus Iesus est regnum.

Notatu dignum est quod vetustissimus sermo, qui Christianus videtur et cui Deus superesse permisit, idem Regnum Dei docet quod Novum Testamentum docet et quod Ecclesia Dei *Continua* nunc docet (fieri potest ut ex vera Ecclesia Dei sit, sed mea Graecae linguae scientia exigua impedit quominus firmiorem sententiam proferam).

Duces Ecclesiae Saeculi Secundi et Evangelium Regni

Notandum est primo saeculo^{secundo} Papiam, auditorem Ioannis et amicum Polycarpi, qui a Catholicis Romanis sanctus habetur, regnum millenarium docuisse. Eusebius rettulit Papiam docuisse:

... erit millennium post resurrectionem a mortuis, cum regnum proprium Christi in hac terra stabiliatur. (Fragmenta Papiæ, VI. Vide etiam Eusebium, Historia Ecclesiastica, Liber III, XXXIX, 12)

Papias docuit hoc tempus magnae ubertatis fore:

Simili modo, [dixit] quod granum tritici decem

milia spicarum, et quod unaquaeque spica decem milia granorum haberet, et quod unumquodque granum decem libras farinae candidae, purae, subtilis ederet; et quod mala, et semina, et gramen similibus proportionibus gignerent; et quod omnia animalia, tunc solum pascentia in ibus terrae, pacifica et concordia fierent, et homini perfecte subicerentur." [Testimonium his rebus per scripturam perhibetur a Papia, viro antiquo, qui Ioannis auditor

et Polycarpi amicus fuit, in quarto ex libris suis; quinque enim libri ab eo compositi sunt...] (Fragmenta Papiæ, IV)

Epistula Novi Testamenti ad Corinthios sic se habet:

^{42:1-3} Apostoli Evangelium pro nobis a Domino Iesu Christo acceperunt; Iesus Christus a Deo missus est. Itaque Christus a Deo, et Apostoli a Christo sunt. Ambo igitur ex voluntate Dei in ordine constituto venerunt. Itaque, accepto mandato et plene confirmati per resurrectionem Domini nostri Iesu Christi et verbo Dei pleni Spiritu Sancto, profecti sunt cum gaudio evangelizantes regnum Dei venturum esse.

Polycarpus Smyrnensis fuit primus Christianorum praeses, qui etiam discipulus Ioannis fuit, ultimi ex apostolis primitivis qui mortuus est. Polycarpus circiter annos CXX-CXXXV post Christum docuit:

Beati pauperes, et qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quia ipsorum est regnum Dei. (Polycarpi Epistula ad Philippenses, Caput II. Ex *Patribus Ante-Nicaenis, Volumen I*, editum ab Alexandro Roberts et Iacobo Donaldson. Editio Americana, 1885)

Scientes igitur, quia "Deus non irridetur," oportet nos ambulare digne mandatis et gloria Eius ...Bene est enim eos ab voluptatibus mundi abscidi, cum "omnis concupiscentia contra spiritum militet;" et "neque fornicarii, neque effeminati, neque qui se perverse cum hominibus utuntur, regnum Dei possidebunt," neque ii qui faciunt ea quae sunt indecora et impropria. (ibid., Caput V)

Serviamus igitur Eum cum timore et omni reverentia, sicut et Ipse nobis praecepit, et sicut apostoli qui nobis Evangelium praedicaverunt, et prophetae qui praenuntiaverunt adventum Domini. (ibid, Caput VI)

Sicut alii in Novo Testamento, Polycarpus docuit justos, non transgressores mandatorum, regnum Dei hereditate accepturos esse.

Haec quoque a Polycarpo tradita esse affirmantur:

Et in sabbato sequenti dixit: 'Audite exhortationem meam, filii dilecti Dei. Vos obstrinxi praesentibus episcopis, et nunc iterum vos omnes hortor ut decore et digne ambuletis in via Domini... *Vigilate*, et iterum, *Parati estote. Ne graventur corda vestra*. Novum mandatum de amore invicem inter vos, adventus Eius subito manifestus sicut fulgur rapidum, magnum iudicium per ignem, vita aeterna, regnum Eius immortale. Et omnia quae a Deo docta sunt, scitis, cum scripta divina perscrutamini; in cordibus vestris stylo Spiritus Sancti inscribite, ut mandata indelebilia in vobis maneant.' (Vita Polycarpi, Caput 24. J. B. Lightfoot, Patres Apostolici, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melito Sardensis, qui circa annum CLXX Ecclesiae Dei praesul erat, docuit:

Nam lex in evangelio exivit—vetus in novo, ambae una ex Sion et Hierosolymis procedentes; et mandatum in gratia exivit, et typus in perfectione, et agnus in Filio, et ovis in homine, et homo in Deo ...

Sed evangelium explicatio legis et eius

complendam, dum ecclesia horreum veritatis facta est...

Hic est qui nos ex servitute in libertatem, ex tenebris in lucem, ex morte in vitam, ex tyrannide in regnum aeternum eduxit. (Melito. Homilia de Pascha. Versus 7,40, 68. Translatio ex Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Itaque Regnum Dei sciebatur esse aliquid aeternum, non simpliciter Ecclesia hodierna Christiana vel Catholica Romana, et legem Dei comprehendebat.

Aliud scriptum ex media vel posteriore parte saeculi secundi homines hortatur ut ad regnum respiciant:

Itaque, ne quis vestrum diutius dissimuleat neve respiciat, sed libenter accedat ad Evangelium regni Dei. (Clementis Romani Recognitiones, Liber X, Caput XLV. Excerptum ex Patres Ante

Nicænos, Volumen VIII. Editum ab Alexandro Roberts et Iacobo Donaldson. Editio Americana, 1886)

Praeterea, quamquam scriptum illud, medio saeculo secundo compositum, cui titulus est *Pastor Hermae*, ab auctore in ecclesia vera non scriptum esse videtur, in versione Roberts et Donaldson expressio "regnum Dei" quater decies adhibetur.

Veri Christiani, atque etiam multi qui Christum tantum profitebantur, aliquid de Regno Dei secundo saeculo sciebant.

Etiam sanctus Irenaeus, et Romanus Catholicus et Orientalis Orthodoxus, intellexit post resurrectionem Christianos in Regnum Dei intraturos esse. Videte quid scripserit, circa annum CLXXX:

Talis est enim status eorum qui crediderunt, quia in eis continenter manet Spiritus Sanctus, qui a Christo in baptismo datus est, et a recipiente retinetur, si in veritate et sanctitate et iustitia et patientia ambulaverit. Nam haec anima resurrectionem habet in eis qui credunt, corpore animam rursus accipiente et una cum ea, per virtutem Spiritus Sancti, suscitato et in regnum Dei intrante. (Irenaeus, Sanctus, Episcopus Lugdunensis. Ex Armenico conversum ab Armitage Robinson. Demonstratio Praedicationis Apostolicae, Caput XLII. Wells, Somerset, Oct. 1879. Sicut editum in SOCIETATE PRO FOVENDA SCIENTIA CHRISTIANA. NOVUM EBORACUM: THE MACMILLAN CO, 1920)

Theophilus Antiochenus docuit:

Bonitatem eius modo commemoro; si Regnum eum appello, gloriam eius modo commemoro ... Nam si eum ab initio immortalem fecisset, Deum eum fecisset. ... Neque igitur immortalem neque mortalem eum fecit, sed, ut supra diximus, utrumque capax; ut, si ad ea quae ad immortalitatem pertinent se inclinaret, mandatum Dei servans, immortalitatem ab eo pro praemio acciperet, et Deus fieret. (Theophilus, Ad Autolyicum, 1:3, 2:27)

Sanctus Hippolytus Romanus, ineunte saeculo tertio, scripsit:

Et accipietis regnum caelorum, vos qui, dum in hoc saeculo peregrinabimini, Regem Caelestem cognovistis. Et eritis socii Dei, et coheredes Christi, non iam concupiscentiis aut passionibus servi, neque umquam iterum morbo consumendi. Nam Deus factus es: quaecumque enim passus es, homo existens, haec tibi dedit, quia ex mortali luto factus es; sed quaecumque Deo convenit dare, haec Deus pollicitus est se tibi daturum, quia deificatus es et ad immortalitatem genitus. (Hippolytus. Refutatio Omnium Haeresium, Liber X, Caput 30)

Propositum hominum est deificari (ut veri filii Dei, cf. Psalmus 82:6) in futuro Regno Dei.

Regnum Dei futurum doctrina erat ecclesiae catholicae primitivae (vide etiam librum nostrum electronicum gratuitum, in situ ccog.org praesto, [cui titulus est "Fides Ecclesiae Catholicae Primitivae: Potuitne grex reliquus successionem apostolicam continuam habere?"](#)).

Difficultates Secundi et Tertii Saeculorum

Quamquam regnum late acceptum est, saeculo secundo, Marcion, dux apostata et antilegalis, surrexit. Marcion contra legem Dei, Sabbatum, et regnum Dei litterale docuit. Quamquam a Polycarpo aliisque damnatus est, cum Ecclesia Romana per aliquod tempus consuetudinem habuit et magnam vim apud eam habere videbatur.

Secundo et tertio saeculo, allegoristae Alexandriae (in Aegypto) vigeant. Multi allegoristarum doctrinam regni Dei litteralis adversabantur. Notanda est relatio de quibusdam ex illis allegoristis:

Dionysius natus est Alexandriae ex familia gentili nobilis et divitis, et in eorum philosophia educatus est. Scholas gentilium reliquit ut discipulus Originis fieret, cuius in cura scholae catecheticae Alexandrinae successit...

Clemens, Origenes, et schola Gnostica doctrinas oraculorum sanctorum interpretationibus suis fanciosis et allegoricis corrumpebant... sibi nomen "Allegoristarum" adepti sunt. Nepos

publice contra Allegoristas pugnavit, et affirmavit regnum Christi in terris futurum esse...

Dionysius cum sectatoribus Nepotis disputavit, et secundum eum... "tale est statu rerum quale nunc in regno Dei exstat." Haec est prima mentio regni Dei in praesenti statu ecclesiarum exstare...

Nepos errorem eorum reprehendit, demonstrans regnum caelorum non esse allegoricum, sed verum et futurum regnum Domini nostri in resurrectione ad vitam aeternam...

Itaque notio regni venientis in praesenti rerum statu concepta et prolata est in schola Gnostica Allegoristarum in Aegypto, inter annos CC et CC L, integro saeculo antequam episcopi imperii pro possessoribus throni haberentur...

Clemens notionem regni Dei ut statum verae mentis scientiae Dei concepit. Origenes id proposuit ut significationem spiritualem in simplici littera Scripturarum occultam. (Ward, Henricus Dana. Evangelium Regni: Regnum Non Huius Mundi; Non in Hoc Mundo; Sed Futurum in Patria Caelesti, Resurrectionis a Mortuis et Restitutionis Omnium Rerum. Editum a Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Itaque, dum Episcopus Nepos evangelium regni Dei praedicabat, allegoristae falsam et minus litteralem eius interpretationem excogitare conabantur. Episcopus Apollinaris Hierapolitanus etiam circiter eodem tempore errores allegoristarum oppugnare conatus est. Qui in Ecclesia Dei vere erant, veritatem regni Dei litteralis per omnia saecula defenderunt.

Herbertus W. Armstrong Evangelium Regni docuit, et plura

Saeculo^{vicesimo}, quondam Herbertus W. Armstrong, primus dux aetatis Philadelphiensis hodiernae Ecclesiae Dei (Apocalypsis 3:7-13), scripsit:

Quia evangelium Christi *reiecissent* ..., mundus aliquid aliud in locum eius supponere debuit. *Falsum* aliquid excogitare debuerunt! Itaque audivimus regnum Dei dictum esse quasi modo sententiam pulchram et communem—sententiam bonam in

cordibus humanis—reducentes id ad nihilum aetherium et falsum! Alii perperam dixerunt "ECCLESIAM" esse regnum ... Propheta Daniel, qui sescentis annis ante Christum vixit, sciebat regnum Dei verum regnum esse—imperium super veros POPULOS in terra regnans ...

Hic ... est explicatio Dei quid REGNUM DEI SIT: "Et in diebus horum regum..."—hic loquitur de decem digitis, partim ex ferro, partim ex argilla tenera. Hoc, connectendo prophetiam cum Daniele VII, et Apocalypsi XIII et XVII, refert ad novam CONFEDERATIONEM EUROPAEAM quae nunc formatur ... coram oculis vestris! Apocalypsis 17:12 manifestum facit id foedus decem regum aut regnorum futurum esse quod (Apoc. 17:8) veterem IMPERIUM ROMANUM resuscitabit ...

Cum Christus veniet, veniet ut REX regum, regnans super totam terram (Apoc. 19:11-16); et REGNUM *EIUS*—REGNUM DEI—dixit Daniel, est quod consumet omnia haec regna mundi. Apocalypsis 11:15 hoc verbis affirmat: "Regna huius mundi *facta sunt* regna Domini nostri et Christi eius: et regnavit in saecula saeculorum"! Haec est REGNUM DEI. Est finis regiminum praesentium—immo vero etiam Civitatum Foederatarum et gentium Britannicarum. Tunc illa regna—illa REGIMINA—Domini Iesu Christi fient, qui tunc rex regum super totam terram erit. Hoc plane ostendit REGNUM DEI verum esse REGIMEN. Sicut Imperium Chaldaicum et Imperium Romanum regnum erant, ita et REGNUM DEI est gubernatio. Gubernationem gentium orbis terrarum suscipiet. Iesus Christus natus est ut REX—ut DOMINATOR! ...

Idem Iesus Christus, qui plus quam mille nongentis annis abhinc per colles et valles Terrae Sanctae et per vias Hierosolymitanae ambulavit, iterum veniet. Dixit enim se venturum esse. Postquam crucifixus est, Deus eum post tres dies et tres noctes a mortuis suscitavit (Matth. 12:40; Act. 2:32; I Cor. 15:3-4). Ascendit ad Thronum Dei. Sede Praesidii Universi (Act. 1:9-11; Heb. 1:3; 8:1; 10:12; Apoc. 3:21).

Ille est "nobilis" parabola, qui ad Thronum Dei—in "terram longinquam"—abiit ut coronaretur rex regum super omnes gentes, et deinde ad terram rediret (Luc. 19:12-27).

Iterum, in caelo est usque ad "tempora restitutionis omnium rerum" (Act. 3:19-21). *Restitutio* significat ad pristinum statum vel condicionem reducere. Hoc in casu, restitutio regiminis Dei in terra, et sic, restitutio pacis mundi, et condicionum utopianarum.

Praesens mundi tumultus, crescentes bella et contentiones, in tantam aerumnam mundialem culmen attingent ut, nisi Deus interveniat, nullum carnem humanum vivum salvum fieri possit (Matth. 24:22). In ipso eius culmine, cum mora omnem vitam de hac planeta deleat, Iesus Christus redibit. Hac vice veniet ut Deus divinus. Veniet in omni potestate et gloria Creatoris universum regentis. (Matth. 24:30; 25:31.) Venit ut "Rex regum et Dominus dominorum" (Apoc. 19:16), ad constituendum super-imperium mundanum et ad regendas omnes gentes "virga ferrea" (Apoc. 19:15; 12:5) ...

Christus Inopportunus?

Sed num genus humanum cum gaudio clamabit, eumque in raptu et studio effrenato excipiet—num etiam ecclesiae Christianitatis traditae?

Non facient! Credent, quia falsi ministri Satanae (II Cor. 11:13-15) eos deceperunt, eum esse Antichristum. Ecclesiae et gentes irascantur adventui eius (Apoc. 11:15 cum 11:18), et copiae militares re vera contra eum pugnare conabuntur ut eum deleant (Apoc. 17:14)!

Gentes in pugna decretoria Tertii Belli Orbis Terrarum versabuntur, cuius acies Ierusalem erit (Zach. 14:1-2), et tunc Christus redibit. Vi supernaturali "pugnabit contra gentes illas" quae contra eum pugnant (versus 3). Eas funditus deviciet (Apoc. 17:14)! "Pedes autem eius in die illo stabunt in monte Olivarum, qui est ad

orientem Ierusalem" (Zach. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

Biblia declarant Iesum rediturum esse, et Eum victurum esse, tamen multi contra Eum in reditu Eius pugnabunt (Apocalypsis 19:19). Multi affirmabunt (ex ignorantia prophetiae biblicae, sed partim etiam propter falsos prophetas et mysticos) Iesum redientem esse Antichristum ultimum!

Sequitur etiam ex Herberto Armstrong:

Verus cultus—veritas Dei amore Dei per Spiritum Sanctum impertita... GAUDIUM INEFFABILE cognoscendi Deum et Iesum Christum—cognoscendi VERITATEM—et calorem divini AMORIS Dei! ...

Doctrinae verae Ecclesiae Dei sunt simpliciter illae "vivendi ex omni verbo" Sacrorum Bibliorum ...

Homines a via "accipiendi" ad viam "dandi"--id est, viam Dei caritatis--convertentur.

NOVA CIVILITAS nunc orbem terrarum complectetur! (ibid.)

NOVA CIVILITAS est Regnum Dei. Praedicare illam novam civilitatem venturam esse et in amore positam esse maximus est pars eius quod verum evangelium regni, quod Iesus et discipuli Eius praedicaverunt, est. Hoc est quod nos in Ecclesia Dei *Continua* praedicamus.

Herbertus Armstrong intellexit Iesum docere societatem humanam, etiam cum se oboedire velle putat, viam vitae, viam amoris, repudiavisse. Vix quisquam significationem eorum quae Iesus docebat recte comprehendere videtur.

Salus per Iesum pars est Evangelii

Nunc nonnulli qui hucusque legerunt, fortasse mirantur de munere mortis Iesu in salute. Ita est, mors Eius pars est evangelii de quo et Novum Testamentum et Herbertus W. Armstrong scripserunt.

Novum Testamentum ostendit evangelium salutem per Iesum includere:

¹⁶ Non enim me pudet evangelium Christi, quia est potentia Dei in salutem omni credenti, primum Iudaeis, deinde et Graeco (Ad Romanos 1:16).

⁴ Itaque qui dispersi erant, profecti sunt in omnem regionem, evangelizantes verbum. ⁵ Philippus autem descendit in urbem Samariae, praedicans eis Christum. ... ¹² Cum autem crederent Philippo, praedicans verba regni Dei et nomen Iesu Christi, baptizabantur viri et mulieres. ... ²⁵ Itaque cum testimonium perhibuissent et verbum praedixissent, reversi sunt Hierosolymam, praedicans evangelium in multis vicis Samaritanorum. ²⁶ Angelus autem Domini loquebatur ad Philipppum ... ⁴⁰ Philipppus autem inventus est Azoto. Et transiens, praedicabat in urbibus omnibus, donec venit Caesaream. (Actus 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸ Iesum autem et resurrectionem praedicabat eis. (Actus 17:18)

³⁰ Paulus autem mansit duos annos integros in domo sua conducticia, et excipiebat omnes qui ad eum veniebant, ³¹ **praedicans regnum Dei et docens ea, quae pertinent ad Dominum Iesum Christum**, cum omni fiducia, nemine prohibente. (Actus 28:30-31)

Nota praedicationem Iesum ET regnum comprehendisse. Dolendum est quod recta intellectio evangelii regni Dei in doctrinis ecclesiarum Graeco-Romanarum plerumque abest.

Re vera, ut participes illius regni fiamus, Deus homines tam dilexit ut Iesum mittat ut pro nobis moreretur (Ioannes 3:16-17) et etiam per gratiam suam nos salvat (Ephesii 2:8). Et hoc pars est boni nuntii (Actus Apostolorum 20:24).

Evangelium Regni est quod mundus eget, sed ...

Pro pace laborare (Matthaeus 5:9) et bona facere sunt proposita laudanda (cf. Galati 6:10). Tamen, multi principes mundi, inter quos et religiosi, credunt cooperationem humanam internationalem pacem et prosperitatem allaturam esse, non Regnum Dei. Et quamquam aliquos

successus temporales habebunt, non solum non prosperabuntur, sed etiam nonnulla eorum conatus humanos tandem Terram eo redigent ut vita sustineri non possit, nisi Iesus redierit ad Regnum Suum constituendum (Matthaeus 24:21-22). Hominum Terram sine Deo reficere evangelium vanum et falsum est (Psalmus 127:1).

Multi in mundo conantur consilium quoddam Babylonium quasi religiosum internationale componere ad novum ordinem mundialem saeculo^{vicesimo primo} instituendum. Hoc est quod Ecclesia Dei *Continua* ab initio suo denunciavit et denunciare pergere intendit. Ex quo tempore Satanas Evam fere ante sex milia annorum ad versionem evangelii sui fallaciis decepit (Genesis 3), multi homines crediderunt se melius quam Deum scire quid se et mundum meliores faceret.

Secundum Biblia, opus erit coniunctione ducis militaris in Europa (qui vocatur Rex Septentrionalis, etiam Bestia Apocalypsis 13:1-10) una cum duce religioso (qui vocatur propheta mendax, etiam Antichristus ILLUMINARIUS et Bestia biceps Apocalypsis 13:11-17) ex urbe septem collium (Apocalypsis 17:9,18) ut ordinem mundi 'Babylonicum' (Apocalypsis 17 & 18) instituant. Quamquam genus humanum reditu Christi et constitutione regni Eius eget, multi in mundo huic nuntiationi saeculo^{vicesimo primo} non attendent—pergent credere variis versionibus falsi Evangelii Satanae. Sed mundus testimonium accipiet.

Mementote Iesum docuisse:

¹⁴Et praedicabitur hoc evangelium regni in toto mundo in testimonium omnibus gentibus, et tunc veniet finis. (Matthaeus 24:14)

Nota quod evangelium regni in orbem terrarum tamquam testimonium perveniet, et tunc finis veniet. Ille "finis" initium est "tribulationis magnae."

Plures huius rei sunt causae.

Una est quod Deus vult mundum verum Evangelium audire ante initium Magnae Tribulationis (quae incipere ostenditur in Matthaeo 24:21). Itaque nuntius evangelii est testimonium et monitus (cf. Ezechiel 3; Amos 3:7). Hic

nuntius efficiet ut et Iudaei et Gentiles plures convertantur antequam Iesus redit.

Alia ratio est quod summa nuntii contraria erit sententiis crescentis Regis Bestiae Septentrionalis potestatis, una cum Falso Propheta, ultimo Antichristo. Illi duo praesertim pacem per conatum humanum et compromissum religiosum pollicebuntur, sed id ad finem (Matthaeus 24:14-22) et ad perditionem (cf. 1 Thessalonicenses 5:3) ducet.

Quamquam Biblia Sacra iubent pro fide primitiva et vera pugnari (Iudae 3), verbum Dei veritatem esse (Ioannis 17:17), et Christianos veros a paganismo compromittente seiungi (II Corinthios 6:14-17), multi asserent "evangelium" suum (bonum nuntium) compromissum continere, ut pax et unitas exstare possint. Infeliciter, verum Evangelium Regni Dei a multis ex iis qui agenda oecumenica et interreligiosa Bestiae et Falsi Prophetae (Antichristi ultimi) promovent, pro falso Evangelio habebitur.

Propter signa et prodigia mendacia quae cum illis sunt (2 Thessalonicensium 2:9), plerique in mundo mendacium credere malebunt (2 Thessalonicensium 2:9-12) quam nuntium evangelii. Propter improbas damnationes Regni Dei millennialis a Romanis Catholicis, Orthodoxis Orientalibus, Lutheranis, et aliis factas, multi falso affirmabunt nuntium evangelii millennialis Regni Dei esse falsum evangelium cum Bestia et Antichristo consociatum.

Ante initium Magnae Tribulationis, fideles Christiani Philadelphiani (Apocalypsis 3:7-13) ad orbem terrarum pervenient (Matthaeus 24:14), evangelium regni millenarium praedicantes et nuntiantes orbi quid certi principes mundani (inter quos Bestia et Falsus Prophetes) facturi sint.

Nuntium mundo nuntiandum sustinebunt, Bestiam, regem virium Aquilonis, una cum Falsō Prophetā, Antichristo ultimo, tandem (una cum quibusdam sociis suis) Civitates Foederatas Americae et nationes Anglicas Regni Uniti, Canadae, Australiae, et Novae Zelandiae (Daniel 11:24,39) et quod mox postea foedus Arabicum/Islamicum delebunt (Daniel 11:40-43), instrumenta daemonum fungentur (Apocalypsis 16:13-14), et tandem contra Iesum Christum in reditu Suo pugnabunt (Apocalypsis 16:14; 19:19-

20). Philadelphi fideles (Apocalypsis 3:7-13) nuntiabunt regnum Dei millenarium mox adventurum esse.

Hoc verisimile est magnam in instrumentis communicationis socialis famam generare et ad implendum Matthaeum 24:14 conferre. Nos in Ecclesia Dei *Continua* litteras (multis linguis) paramus, in situs interretiales addimus, et alia consilia capimus ad parandam 'opera brevem' (cf. Romanos 9:28), quae adiuvabit ut Deus statuatur Matthaeum 24:14 satis provisum esse tamquam testimonium finis venturi.

'Evangelium falsum' praedicantibus principibus mundi (verisimiliter quodam novo genere principum Europae una cum pontifice corruptis, qui formam Catholicismi sibi *vindicabit*) non placebit—nollent enim mundum discere quid re vera facturi sint (et fortasse ne ipsi quidem primo credent, cf. Isaia 10:5-7). Illi vel fautores eorum etiam verisimiliter falso docebunt Christianos fideles Philadelphianos doctrinam extremam (millenarianismum) de antichristo venturo amplexuros esse. Quaecumque damna illi vel sectatores eorum in fideles Philadelphianos et Ecclesiam Dei *Continuam* inferent, persecutionem excitabunt (Daniel 11:29-35; Apocalypsis 12:13-15). Hoc etiam ad finem ducet—initium Magnae Tribulationis (Matthaeus 24:21; Daniel 11:39; cf. Matthaeus 24:14-15; Daniel 11:31) necnon tempus praesidii trium annorum et dimidii fidelibus Christianis Philadelphiensibus (Apocalypsis 3:10; 12:14-16).

Bestia et Falsus Propheta vi, coactione oeconomica, signis, mirabilibus mendacibus, caede, aliisque pressuris utentur (Apocalypsis 13:10-17; 16:14; Danielis 7:25; II Thessalonicensium 2:9-10) ut dominantur. Christiani rogabunt:

¹⁰"Quamdiu, Domine, sancte et verax, non iudicas et non ulcisceris sanguinem nostrum super habitantes terram?" (Apocalypsis 6:10)

Per aetates, populus Dei miratus et rogavit: "Quamdiu morabitur, priusquam Iesus revertatur?"

Quamquam diem et horam non scimus, expectamus Iesum reditum esse (et Regnum Dei millenarium constitutum) saeculo ^{vicesimo} ^{primo}, secundum multas scripturas (e.g. Matthaeus 24:4-34; Psalmus 90:4;

Osee 6:2; Lucas 21:7-36; Hebraei 1:1-2; 4:4,11; 2 Petri 3:3-8; 1 Thessalonicensium 5:4), quarum nonnullas partes nunc impleri videmus.

Si Iesus non interveniat, genus humanum omnem vitam exstinxerit:

²¹ Tunc erit tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque nunc, neque erit. ²² Et nisi breviati essent dies illi, nulla caro salva fieret; sed propter electos breviabuntur dies illi. (Matthaeus 24:21-22)

²⁹ Statim post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, et luna non dabit splendorem suum; stellae de caelo cadent, et vires caelorum commovebuntur. ³⁰ Tunc apparet signum Filii hominis in caelo, et tunc plorabunt omnes tribus terrae, et videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute et gloria magna. ³¹ Et mittet angelos suos cum tuba magna, et congregabunt electos Eius a finibus caelorum usque ad finem. (Matthaeus 24:29-31)

Regnum Dei est quod mundus eget.

Legati Regni

Quod est munus tuum in Regno?

Nunc, si verus Christianus es, legatus esse debes Iesu et Regni Dei. Nota quid Apostolus Paulus scripserit:

²⁰ Itaque sumus legati Christi, tamquam Deus per nos obsecraret: pro Christo rogamus, reconciliamini Deo. (2 Corinthios 5:20)

¹⁴ State igitur, succincti lumbos vestros veritate, induti lorica iustitiae, ¹⁵ et calceati pedes in praeparationem evangelii pacis; ¹⁶ super omnia haec, sumentes scutum fidei, quo poteritis omnia tela ignifera maligni extinguere. ¹⁷ Et assumite galeam salutis, et gladium Spiritus, qui est verbum Dei; ¹⁸ semper orantes cum omni precatione et obsecratione in Spiritu, et vigilantes ad hoc cum omni perseverantia et obsecratione pro omnibus sanctis— ¹⁹ et pro me, ut mihi detur sermo, ut os meum aperiam cum fiducia ad declarandum mysterium Evangelii, ²⁰ pro quo legatus in vinculis

sum; ut in eo loquar audacter, sicut oportet me loqui. (Ephesii 6:14-20)

Quid est legatus? *Merriam-Webster* hanc definitionem habet:

1: legatus publicus; *praesertim*: legatus diplomaticus summi ordinis, ad gubernationem externam vel principem missus ut legatus residentis suae gubernationis vel principis, aut ad munus diplomaticae missionis speciale et saepe temporarium designatus

2 a: legatus auctoritate praeditus vel nuntius

Si verus Christianus es, legatus officialis es pro Christo! Nota quid Apostolus Petrus scripserit:

⁹Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus peculiaris, ut praedicetis virtutes eius qui de tenebris vos in lucem mirabilem suam vocavit; ¹⁰qui olim non eratis populus, nunc autem populus Dei estis; qui non miserati eratis, nunc autem miserati estis. (1 Petr. 2:9-10)

Nos, qui Christiani sumus, pars esse debemus nationis sanctae.

Quae natio nunc sancta est?

Bene, certe nullum ex regnis huius mundi—sed tandem pars Regni Christi erunt (Apocalypsis 11:15). Natio Dei, Regnum Eius, est quod sanctum est.

Ut legati, non plerumque in re publica ipsa gentium huius mundi versamur. Sed nunc debemus vivere secundum viam Dei (vide etiam librum electronicum gratuitum qui in [situ www.ccog.org](http://www.ccog.org) praesto est, cui titulus: "*Christiáni: Legati Regni Dei, Praecepta Biblica de Vita Christiana*"). Modum vivendi Dei nunc viventes, melius discimus cur viae Dei optimae sint, ut in regno Eius reges et sacerdotes simus et cum Christo in terra regnemus:

⁵ Ei qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo, ⁶ et fecit nos reges et sacerdotes Deo et Patri suo: ipsi gloria et imperium in saecula saeculorum. Amen. (Apocalypsis 1:5-6)

¹⁰Et fecit nos reges et sacerdotes Deo suo; et regnabimus in terra.
(Apocalypsis 5:10)

Una ex futuris rationibus quibus reges et sacerdotes fiemus erit mortales
tunc docere ut in viis Dei ambulent:

¹⁹ Quia habitabunt populi in Sion Hierosolymis; non plorabis ultra.
Miserebitur tui ad sonitum clamoris tui; cum audierit, exaudiet te.

²⁰ Et licet det tibi Dominus panem tribulationis et aquam afflictionis, non movebuntur ultra magistri tui de loco suo; oculi tui videbunt magistros tuos. ²¹ Auribus tuis audies vocem post tergum tuum dicentem: "Hic est via, ambulate in ea," cum converteris in dextram aut cum converteris in sinistram. (Isaiae 30:19-21)

Quamquam illa prophetia ad regnum millenarium pertinet, hoc aetate Christiani parati esse debent ad docendum:

¹²... iam tempore magistri esse debebatis, (Hebraeis 5:12)

¹⁵ Unum autem sanctificate in cordibus vestris Dominum Deum: parati autem semper ad responsum omni homini qui vos ex ratione spei quae in vobis est interrogat, cum mansuetudine et timore: (1 Petrus 3:15)

Scriptura Sacra ostendit multos ex fidelioribus Christianis, paulo ante initium Magnae Tribulationis, multos docturos esse:

³³Et qui intellegunt de populo, instruunt multos (Daniel 11:33;)

Itaque, discere et crescere in gratia et scientia (2 Petri 3:18), est aliquid quod nunc facere debemus. Iesus dixit: "Testes mei eritis in Hierosolymis, et in omni Iudaea et Samaria, et usque ad ultimum finem terrae" (Actus Apostolorum 1:8). Pars muneris vestri in Regno Dei est posse docere.

Et fidelioribus, Christianis Philadelphiensibus (Apocalypsis 3:7-13), hoc etiam comprehendet adiuvare testimonium evangelicum magni momenti ante initium regni millennialis Dei (cf. Matthaeus 24:14).

Postquam Regnum Dei constitutum erit, populus Dei adhibebitur ad reficiendum orbem terrarum laesum:

¹² Aedificabunt ruinas antiquas;
Fundamenta generationum multiplicum suscitabis; Et vocabimur
Reparator Rumpentis, Restaurator Viarium Ut Inhabitentur. (Isaiae
58:12)

Itaque populus Dei, qui in hac aetate secundum Deum vixit, hominibus habitare in urbibus (et alibi) hoc tempore restitutionis per millennium facilius reddet.

Mundus re vera melior locus erit. Legati pro Christo nunc esse debemus, ut etiam in Regno Eius servire possimus.

Verus Nuntius Evangelii Transformans Est

Dixit Iesus: "Si in verbo meo manseritis, vere discipuli mei estis. 32 Et cognoscetis veritatem, et veritas vos liberabit" (Ioannes 8:31-32). Cognoscere veritatem de evangelio Regni Dei nos liberat ne in falsis speibus huius mundi capiamur. Audacter consilium quod proficit sustinere possumus—consilium Dei! Diabolus totum mundum decepit (Apocalypsis 12:9) et Regnum Dei est vera solutio. Veritati standum est et eam defendendam (cf. Ioannes 18:37).

Nuntius evangelicus plus est quam de salute personali. Bona nuntiatio Regni Dei hominem in hac aetate transformare debet:

²Et nolite conformari huic saeculo, sed reformamini in novatione mentis vestrae, ut probetis quid sit voluntas Dei bona et placens et perfecta. (Ad Romanos 12:2)

Christiani veri transformantur ut Deo aliisque serviant:

²²Servi, oboedite in omnibus dominos secundum carnem, non ex oculis servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. ²³Quidquid autem facitis, ex animo facite, sicut Domino, et non hominibus, ²⁴scientes quod ex Domino

mercedem hereditatis accipietis; Domino Christo servitis.
(Colossensium 3:22-24)

²⁸Itaque, cum regnum concuti nonabile accipiamus, gratiam habeamus, per quam Deo placeamus cum reverentia et timore pietate. (Hebraeorum 12:28)

Christiani veri aliter a mundo vivunt. Normas Dei super mundi pro iusto et iniusto accipimus. Iusti ex fide vivunt (Hebraeis 10:38), quia fides opus est ad Deum in hoc aetate vivendum. Christiani tam diversi a mundo in quo vivebant habebantur, ut modus vivendi eorum "Via" in Novo Testamento appellaretur (Actus 9:2; 19:9; 24:14,22). Mundus pro avaritia vivit, sub imperio Satanae deceptus, in eo quod "via Cain" appellata est (Iudae 11).

Evangelium Regni Dei nuntius est iustitiae, gaudii, et pacis (Romani 14:17). Verbum propheticum, recte intellectum, consolatur (cf. 1 Corinthios 14:3; 1 Thessalonicenses 4:18), praesertim dum mundum corruentem spectamus (cf. Lucas 21:8-36). Vera Christianorum via vitae ad abundantiam spiritualem et benedictiones corporales ducit (Marc. 10:29-30). Haec est partem cur ii qui eam vivunt intellegant mundum Regno Dei indigere. Christiani sunt legāti Regni Dei.

Christiani spem nostram in rebus spiritualibus ponimus, non in corporalibus, quamquam in mundo corporeo vivimus (Ad Romanos 8:5-8). Habemus "spem evangelii" (Ad Colossenses 1:23). Hoc est quod primi Christiani intellexerunt, quod multi, qui hodie lesus profitentur, non vere comprehendunt.

6. Ecclesiae Graeco-Romanae Regnum magni momenti esse docent, Sed...

Ecclesiae Graeco-Romanae credunt se de Regno Dei docere, sed aegre intellegunt quid id re vera sit. Exempli gratia, *Encyclopaedia Catholica* haec de regno docet:

Christi ... In omni gradu doctrinae Suae adventus huius regni, eius variae rationes, eius sensus proprius, modus quo adipiscendum sit, praecipuum argumentum sermonum Eius constituunt, adeo ut sermo Eius "evangelium regni" vocetur...coeperunt Ecclesiam appellare "regnum Dei"; cf. Coloss., I, 13; I Thessal., II, 12; Apoc., I, 6, 9; V, 10, etc. ...id significat Ecclesiam tamquam illam institutionem Divinam ... (Pope, H. Regnum Dei. The Catholic Encyclopedia, Vol. VIII. 1910)

Quamquam supra commemorata sunt "Col., I, 13; I Thess., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10," si ea consulueris, invenies nullum ex illis versibus dicere **Ecclesiam** Regnum Dei esse. Docent credentes partem Regni Dei futuros esse aut id regnum Iesu esse. Scriptura Sacra monet multos evangelium mutaturos esse aut se ad aliud, falsum, conversuros (Galati 1:3-9). Infeliciter, varii hoc fecerunt.

Iesus docuit, "Ego sum via, et veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem nisi per Me" (Ioannes 14:6). Petrus docuit, "Neque in alio ullo est salus, quia non est aliud nomen sub caelo datum hominibus, in quo oportet nos salvos fieri" (Actus Apostolorum 4:12). Petrus Iudaeis dixit omnes fidem habere debere, paenitentiam agere, et Iesum accipere ut salvi fierent (Actus Apostolorum 2:38).

Contra haec, Papa Franciscus quondam docuit atheos, sine Iesu, bonis operibus salvos fieri posse! Etiam docet Iudaeos salvos fieri posse Iesu non accepto! Praeterea, ille et quidam Graeco-Romani etiam putare videntur versionem 'Mariae' non biblicam clavem evangelii esse, necnon clavem unitatis oecumenicae et interreligionum. Infeliciter, hi et alii nec momentum Iesu nec verum Evangelii Regni Dei intellegunt. Multi falsa evangelia promovent.

Multi per conspectum ambulare et in mundo credere volunt. Novum Testamentum docet Christianos sursum spectare debere:

² Animam autem habentes in altis, non in terrenis. (Colossiense 3:2)

⁷Nam per fidem ambulamus, non per speciem. (2 Corinthios 5:7)

Tamen, Papa Pius XI praecipue docuit ut secundum conspectum Ecclesiae suae ambulant:

... Ecclesia Catholica ... est regnum Christi in terris. (Epistula Encyclica Pii Quas Primas).

Situs interretialis *CatholicBible101* affirmat, "Regnum Dei in terris a Iesu Christo anno XXXIII post Christum natum institutum esse, forma Ecclesiae Suae, a Petro ductae... Ecclesiae Catholicae." Regnum autem Dei millenarium neque hic est neque Ecclesia Romana est. Cum venerit, in terra erit. Quamquam vera Ecclesia Dei "claves regni" habet (Matthaeus 16:19), qui dicunt unam ecclesiam esse regnum Dei "clavem scientiae abstulerunt" (Lucas 11:52).

Ecclesia Romana tam vehementer contra regnum Dei millenarium terrestris et mox venturi docet, ut reapse sit unica "doctrina Antichristi" in *Catechismo officiali Ecclesiae Catholicae* commemorata:

676 Fraus Antichristi iam in mundo formam capere incipit quotiescumque affirmatur spes messianicam, quae solummodo ultra historiam per iudicium eschatologicum ad effectum adduci potest, intra historiam perficiendam esse. Ecclesia etiam formas mutatas huius falsificationis regni futuri, nomine millenarianismi ..., reiecit. (Catechismus Catholicae Ecclesiae. Imprimatur Potest +Joseph Cardinalis Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Dolendum est, eos qui huic sententiae assentiuntur, in fine magnas difficultates habituros esse in praedicando Evangelio Regni Dei. Alii gressus terribiles contra praedicatores eius facient (Danielis 7:25; 11:30-36). Sed, fortasse, putesne non omnes qui Iesum Dominum profitentur in regno futuros esse? Minime, non erunt. Audi quid Iesus dixerit:

²¹Non omnis qui mihi dicit: 'Domine, Domine,' intrabit in regnum caelorum; sed qui facit voluntatem Patris mei qui in caelis est.

²²Multi dicent mihi in illa die: 'Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, et in nomine tuo daemones ejecimus, et in nomine tuo multa signa fecimus?' ²³ Tunc dicam illis: 'Numquam novi vos; discedite a me, qui facitis iniquitatem!' (Matthaeus 7:21-23)

Apostolus Paulus notavit "mysterium iniquitatis" iam operari (2 Thessalonicensium 2:7) suo tempore. Haec iniquitas etiam pertinet ad id quod Biblia Sacra in ultimis temporibus monet, quod vocatur "Mysterium, Babylon Magna" (Apocalypsis 17:3-5).

"Mysterium iniquitatis" pertinet ad Christianos professos qui credunt se non oportere eniti ad servandum Decalogum Dei, et cetera, et/aut tot esse exceptiones admittendas, et/aut formas poenitentiae acceptas ad legem Dei violandam, ita ut, cum formam legis Dei se habere putent, formam Christianitatis non servant quam Iesus aut apostoli Eius legitimam agnoscerent.

Multi qui se Christianos esse profitentur Pharisaeis similes sunt, qui mandata Dei violaverunt, sed affirmabant traditiones suas hoc acceptum facere—Iesus hanc rationem improbavit (Matthaeus 15:3-9)! Isaías quoque monuit populum, qui se Dei esse dicit, contra legem Eius rebellaturum esse (Isaías 30:9). Infeliciter, haec rebellio impia est res quam usque ad hunc diem videmus.

Aliud "mysterium" videtur esse quod Ecclesia Romana credit sua consilia militaria, oecumenica, et interreligiosa ad pacem et ad formam Regni Dei in terris, quae Sacris Scripturis non congruit, ducere. Scriptura monet de futura unitate oecumenica, quam docet paucis annis prosperaturam esse (Nota: *Biblia Ierusalem Novae*, versio ab Ecclesia Catholica Romana probata, monstrantur):

⁴Et adoraverunt draconem, quia dedit potestatem bestiae; et adoraverunt bestiam, dicentes: 'Quis bestiae comparabitur?' Quis ei resistere potest?' ⁵Permisit ei Deus dicere verba superba et blasphemias et ut operaretur per duodecim quadragesimas

menses; ⁶et draco , blasphemias dicit in Deum, in nomen eius, in tabernaculum eius caeleste et in omnes qui ibi habitant. ⁷ Permisum est ei bellum gerere contra sanctos et vincere eos, et data est ei potestas super omnem tribum et populum et linguam et gentem; ⁸ et adorabunt eam omnes qui habitant terram, quorum nomina non sunt scripta in libro vitae Agni, qui occisus est ab origine mundi. ⁹Qui potest audire, audiat: ¹⁰Qui in captivitatem, in captivitatem; qui in mortem gladii, in mortem gladii. Quam ob rem oportet sanctos patientiam et fidem habere.

Biblia monent de unitate Babylonis novissimi temporis:

¹ Unus de septem angelis, qui septem pateras habebant, venit et locutus est mecum, dicens: 'Veni huc, ut ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, ² cum qua fornicati sunt reges terræ, et de qua ebriati sunt omnes, qui habitant terram, vino fornicationis eius.' ³ Assumptus in spiritu in desertum, vidi mulierem sedentem super bestiam scarletam habentem capita septem et cornua decem, et nomina blasphemiae plena inscripta. ⁴ Mulier autem vestita erat byssino et purpura et scarletu, et ornata auro et gemmis et margaritis, et tenebat poculum aureum plenum abominationis fornicationis suae; ⁵**In fronte eius nomen scriptum erat, nomen arcanum: 'Babylonia Magna, mater fornicationum et sordium omnium in terra.'** ⁶Et vidi eam ebriam esse sanguine sanctorum et sanguine martyrum Iesu; et cum eam vidissem, mirata sum valde.

⁹ 'Hoc postulationem prudentiae habet. **Capita septem sunt septem colles**, super quos mulier sedet . . . ¹⁸ Mulier quam vidisti est **urbs magna**, quae habet regnum super reges terrae.' (Apocalypsis 17:9,18)

¹ Post haec vidi alium angelum descendentem de caelo, habentem potestatem magnam, et terra ex claritate eius illuminata est. ² Et clamavit voce magna, dicens: 'Cecidit, cecidit **Babylon magna**, et facta est habitationes daemoniorum et specus omnis spiritus immundi et specus omnium avium immundarum et infectarum. ³ Omnes gentes de vino fornicationis eius potae sunt; et reges terrae

cum ea fornicati sunt, et mercatores per luxuriam eius divites facti sunt.' ⁽⁴⁾ Et audivi aliam vocem de caelo dicentem: **'Exite de ea, popule meus, ne participes criminibus eius, et ne accipiat plagas eius.** ⁵Pecata eius usque ad caelum perveniunt, et Deus recordatus est iniquitatum eius: reddate ei sicut et illa reddidit. ⁶Duplicia ei reddenda sunt, quae reddidit; duplicis mensurae poculum ex mixtura sua ei dandum est. ⁷Omnis pompa et orgia eius poena et cruciatu aequanda sunt. Regina ego sum, inquit; vidua non sum, luctumque non videbo. ⁸Quam ob rem una die plagae super eam venient: pestilentia et luctus et fames. Et ad nihilum redigetur. Dominus Deus, qui eam condemnavit, potens est.' ⁹Fletus et luctus fiet super eam a regibus terrae, qui se cum ea fornicaverunt et luxuriati sunt. Vident fenum eius ardens, (Apocalypsis 18:1-9, NJB)

In Zacharia, Biblia de Babylone veniente monet et ostendit veram unitatem non futuram esse *antequam* Iesus redierit:

¹⁰ Attendite! Attendite! Fugite de terra aquilonis -- dicit Iehovah -- quia dispersi vos in quattuor ventos caeli -- dicit Iehovah. ¹¹ Attendite! Fugite, **Sion, quae habitas cum filia Babylonis!**

¹² Sic enim dicit Dominus exercituum: quia Gloriam misit

me, de gentibus quae te praedaverunt, 'Qui te tangit, palpebram oculi mei tangit.' ¹³ Nunc ecce, ego super eos manum meam movebo et praedabuntur ab iis quos in servitutem redegerunt.' Tunc scietis quod Yahweh Sabaoth me misit! ¹⁴Canite, laetamini, filia Sion, quia nunc veniam ut habitem in medio vestri - dicit Yahweh! ¹⁵Et in die illo multi populi convertentur ad Yahweh. Ita, populi eius erunt, et habitabunt in medio vestri. Tunc scietis quod Iehovah exercituum me ad vos misit! ¹⁶Iehovah possidebit ludam, sortem suam in terra sancta, et iterum Hierosolyma eliget. (Zechariah 2:10-16, NJB; nota in versionibus KJV/NKJV versus sicut Zechariah 2:6-12 enumerantur)

Quamquam cooperatio in certis rebus bona esse potest, aspectus motuum oecumenicorum et interreligiosorum, quos Nationes Unitae, Civitas Vaticana, multi Protestantes, et duces Orthodoxi Orientales foveant, clare a

Sacris Scripturis damnantur neque fovendi sunt. Iesus monuit de iis qui se Eum sequi *dicerent*, qui "multos deciperent" (Matthaeus 24:4-5). Multus oecumenismus pertinet ad aperturam primi sigilli Apocalypsis 6:1-2, qui etiam appellatur "eques albus" Apocalypsis (qui NON est Iesus) et meretrix Apocalypsis 17.

Sicut Zacharias, Apostolus Paulus etiam docuit veram unitatem fidei non futuram esse *antequam* Iesus rediret:

¹³donec omnes perveniamus ad unitatem fidei et cognitionis Filii Dei, et formemus Virum perfectum, ad mensuram plenitudinis Christi ipsius. (Ephesii 4:13, NJB)

Qui credunt hanc unitatem reditu Iesu praecedere, errant. Re vera, cum Iesus redierit, unitatem gentium, quae contra Eum congregabuntur, delere debebit:

^{11:15} Tunc septimus angelus tuba sua exclamavit, et voces in caelo auditaе sunt clamantes, 'Regnum mundi factum est regnum Domini nostri et Christi eius, et regnavit in saecula saeculorum.'

¹⁶Et viginti quattuor seniores, qui in conspectu Dei sedent in thronis, ceciderunt in facies suas et adoraverunt Deum,¹⁷dicentes: "Gratias tibi agimus, Domine Deus Omnipotens, qui es et qui eras, quia accepisti virtutem tuam magnam et incepisti regnare. ¹⁸ Gentes fremuere et nunc venit tempus retributionis tuae, et ut iudicentur mortui, et ut remunerentur servi tui prophetae, et sancti, et qui timent nomen tuum, pusilli et magni. Et venit tempus ut destruas eos qui corrumpunt terram.' (Apocalypsis 11:15-18, NJB)

^{19:6}Et audiavi quasi voces turbae magnae, sicut sonitum aquarum multarum, et sicut tonitrum magnum, dicentes: 'Alleluia! Salutis et gloriae et honoris Domini Dei nostri facta est. . . ¹⁹Et vidi bestiam, et reges terrae, et exercitus eorum congregatos ad pugnam cum illo, qui in asino sedebat, et cum exercitu eius. ²⁰ Bestia autem capta est, et cum ea pseudopropheta, qui fecit signa coram ea, quibus seduxit eos qui acceperant characterem bestiae et qui adoravissent imaginem eius. Hi duo vivi coniecti sunt in lacum ignis

sulphuris ardentis. ²¹Ceteri autem occisi sunt gladio equitis, qui ex ore eius exivit, et omnes aves carnibus eorum saturatae sunt. ^{20:4}Deinde vidi sedes, et sedentes super eas, et iudicium datum est illis. Animae decollatorum propter testimonium Iesu et propter verbum Dei, et eorum qui non adoraverunt bestiam, nec imaginem eius, nec acceperunt characterem in frontibus aut in manibus, revixerunt, et regnaverunt cum Christo mille annos. (Apocalypsis 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Nota Iesum debere exercitus mundi contra Se coniunctos delere. Deinde Ipse et sancti primae resurrectionis regnabunt. Tunc erit vera fidei unitas. Infeliciter, multi ministris falsis, qui boni videntur sed non sunt, auscultabunt, sicut Apostolus Paulus monuit (2 Corinthios 11:14-15). Si plures Biblia et evangelium Regni Dei vere intellexerent, pauciores contra Iesum in reditu Eius pugnarent.

7. Cur Regnum Dei?

Quamquam homines se sapientes esse putare volunt, intellectui nostro fines sunt, sed Dei "intellectus infinitus est" (Psalmus 147:5).

Quam ob rem opus erit interventione Dei ad hanc terram reficiendam.

Quamquam multi *in* Deum credunt, maxima pars hominum facere non vult quae Ille iubet et vivere sicut *Ille* vere praecipit. Notate sequentia:

⁸ Ostendit tibi, o homo, quid sit bonum; Et quid requirit Dominus a te, Nisi ut facias iudicium, et diligas misericordiam, et humilis ambules cum Deo tuo? (Micah 6:8)

Cum Deo humiliter ambulare non est aliquid quod genus humanum re vera facere voluerit. Ab Adam et Eva (Genesis 3:1-6), homines sibi et suis rebus potiri elegerunt, potius quam Deo, Eius mandatis non obstantibus (Exodus 20:3-17).

Liber Proverbiorum docet:

⁵Confide in Domino toto corde tuo, et non appetas in prudentia tua; ⁶in omnibus viis tuis humiliare eum, et ipse diriget gressus tuos. ⁷Noli esse sapiens in oculis tuis; time Dominum et recede a malo. (Proverbia 3:5-7)

Tamen, plerique homines non vere in Deum ex toto corde fidunt nec expectant ut Ille gressus eorum dirigat. Multi dicunt se facturos esse quod Deus vult, sed non faciunt. Genus humanum a Satana deceptum est (Apocalypsis 12:9) et concupiscentiis mundi et 'superbia vitae' (1 Ioannis 2:16) captum est.

Quam ob rem multi suas religiones et civitates seculares instituerunt, quia putant se scire optime. At non sciunt (cf. Ieremias 10:23), neque plerique vere paenitent.

Quam ob rem genus humanum Regno Dei eget (cf. Matthaeus 24:21-22).

Beatitudines Considera

Una ex notissimis sententiarum seriebus quas Iesus edidit fuerunt beatitudines, quas in *Sermone suo in Monte Oliveti* habito protulit.

Nota quaedam ex iis quae dixit:

³ "Beati pauperes spiritu, quia ipsorum est regnum caelorum. ⁴ Beati qui lugent, quia consolabuntur. ⁵ Beati mites, quia ipsi hereditate possidebunt terram. ⁶ Beati qui fament et sitiunt iustitiam, quia ipsi satiabuntur. ⁷ Beati misericordes, quia misericordiam accipient. ⁸ Beati mundo corde, quia Deum videbunt. ⁹ Beati pacifici, quia filii Dei vocabuntur. ¹⁰ Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quia eorum est regnum caelorum. (Matthaeus 5:3-10)

In Regno Dei (cf. Marcus 4:30-31), quod Matthaeus saepe Regnum caelorum appellat (cf. Matthaeus 13:31), haec beata promissa implebuntur. In Regno Dei implebitur promissum ut mites terram hereditent et mundi Deum videant. Expectate evangelium benedictionum in Regno Dei!

Viae Dei Rectae Sunt

Verum est Deum esse caritatem (1 Ioannis 4:8,16) et Deum non esse sui amantem. Leges Dei caritatem erga Deum et caritatem erga proximum ostendunt (Marc. 12:29-31; Iac. 2:8-11). Viae mundi sui amantes sunt et in mortem evadunt (Rom. 8:6).

Nota quod Biblia Sacra demonstrant Christianos veros mandata servare:

¹ Quicumque credit Iesum esse Christum, ex Deo natus est; et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit et eum qui genitus est ab eo. ² In hoc cognoscimus quia diligimus filios Dei, cum Deum diligimus et mandata eius servamus. ³ Haec est enim caritas Dei, ut mandata eius servemus. Et mandata eius non sunt gravia. (1 Ioannis 5:1-3)

Omnia mandata Dei iustitia sunt (Psalmus 119:172). Viae eius purae sunt (Titus 1:15). Dolendum est quod multi varias formas is, id est "iniustitiae", acceperunt neque intellegunt Iesum non venisse ad legem aut

prophetas destruendos, sed ad perficiendos (Matthaeus 5:17), eorum verum sensum explicando et ultra id quod multi putabant extendendo (e.g. Matthaeus 5:21-28). Iesus docuit: "quisquis autem facit et docet ea, magnus vocabitur in regno caelorum" (Matthaeus 5:19) (vocabula 'Regnum Dei' et 'regnum caelorum' pro se invicem usurpantur).

Scriptura Sacra docet fidem sine operibus mortuam esse (Iacobus 2:17). Multi se Iesum sequi praedicant, sed non credunt vere doctrinis Eius (Matthaeus 7:21-23) neque Eum imitantur sicut oportet (cf. 1 Corinthios 11:1). "Peccatum est transgressio legis" (1 Ioannis 3:4, KJV) et omnes peccaverunt (Romani 3:23). Tamen, Biblia monstrant misericordiam super iudicium triumphaturam esse (Iacobus 2:13), quoniam Deus vere consilium pro omnibus habet (cf. Lucas 3:6).

Solutiones humanae, a viis Dei seiunctae, non proficient. In regno millennio, Iesus regnavit "virga ferrea" (Apocalypsis 19:15), et bonum praevalebit, quia homines secundum Deum vivent. **OMNES difficultates mundi existunt quia societates huius mundi Deo et legi Eius parere nolunt.** Historia monstrat genus humanum non posse solvere difficultates societatis:

⁶ Qui enim secundum carnem sunt, carnalibus sapiunt; qui autem secundum Spiritum, spiritualibus. ⁷ Exiniquitas enim carnis inimicitia est contra Deum; nec enim subicitur lex Dei, neque enim potest. ⁸ Qui igitur in carne sunt, Deo placere non possunt. (Ad Romanos 8:6-8)

Christiani in spiritualia intendere debent, et postquam per poenitentiam et baptismum Spiritum Dei in hac aetate accipiunt (Romani 8:9), non obstante infirmitatibus nostris:

²⁶Videte enim vocationem vestram, fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles vocati sunt. ²⁷ Deus autem elegit stultas mundi, ut confundat sapientes; et infirmas mundi elegit Deus, ut confundat fortes; ²⁸ et ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus, et ea quae non sunt, ut reducat ad nihilum ea quae sunt, ²⁹ ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius. ³⁰ Vos autem ex eo in

Christo Iesu estis, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio—³¹ ut, sicut scriptum est: "Qui gloriatur, in Domino gloriatur." (1 Corinthios 1:26-31)

Christiani in consilio Dei gloriari debent! Nunc per fidem ambulamus (2 Corinthios 5:7), sursum respicientes (Colossenses 3:2) in fide (Hebraeos 11:6). Beati erimus, mandata Dei servantes (Apocalypsis 22:14).

Cur Evangelium Regni Dei?

Protestantes sentire solent, semel Iesum ut salvatorem accepto, se Regnum Dei quaesivisse. Catholici Romani credunt eos qui baptizati sunt, etiam ut infantes, in ecclesiam suam tamquam regnum intrasse. Catholici Romani et Orthodoxi Orientales putare solent se per sacramenta et cetera regnum Dei quaerere. Quamquam Christiani baptizari debent, Greco-Romano-Protestantes solent ad mundum respicere ad solvendas hominum difficultates. Solent animum ad terrena convertere (cf. Romani 8:6-8).

Regnum Dei primum quaerere (Matthaeus 6:33) propositum Christianorum per totam vitam esse debet. Propositum non est ad mundum pro solutionibus respicere, sed ad Deum et vias Eius. Evangelium Regni Dei vitas nostras mutat.

Biblia dicunt Christianos cum Iesu regnatos esse, sed num intellegis hoc significare veros Christianos re vera urbibus dominatos esse? Iesus docuit:

¹² "Nobis quidam in regionem longinquam profectus est, ut regnum acciperet et rediret. ¹³ Vocatis autem decem servis suis, dedit illis decem minas, dicens: 'Negotiimini donec veniam.' ¹⁴ Cives autem eius oderant eum, et miserunt legationem post eum, dicentes: 'Nolumus hunc regnare super nos.'

¹⁵ "Et factum est ut, cum rediret, acceptis

regnum, iussit ut servi illi, quibus pecuniam dederat, ad se vocarentur, ut sciret quantum quisque negotiando lucratus esset.

¹⁶ Tunc venit primus, dicens: 'Domine, mina tua decem minas lucratus est.' ¹⁷Et ait illi: 'Bene, serve bone; quia in pauca fidelis

fuisti, in multa te constituam. Intrá in gaudium domini tui-'⁽¹⁸⁾Et venit secundo , dicens: 'Domine, mina tua decem minas lucratus est.'⁽¹⁹⁾Et huic ait similiter: 'Et tu esto super quinque urbes.' (Lucas 19:12-19)

Esto fidelis in paucis quae nunc habes. Christiani occasionem habebunt regnandi super urbes veras, in regno vero. Iesus etiam dixit: "Merces mea mecum est, ut reddam unicuique secundum opus suum" (Apocalypsis 22:12). Deus consilium (Iob 14:15) et locum (Ioann. 14:2) habet iis qui Ei vere respondebunt (Ioann. 6:44; Apoc. 17:14). Regnum Dei verum est et tu eius pars esse potes!

Initio anni MMXVI, ephemeris *Scientia* commentationem habuit inscriptam "Vis Turbarum", quae indicabat intelligentiam artificialem et turbarum opem posse solvere "problemata scelestia" quae genus humanum premunt. Tamen, commentatio non intellexit quid scelus esset, nedum quomodo id solveretur. Posterior adventus programmatum intelligentiae artificialis certe non solvit difficultates orbis terrarum.

Cooperatio, praeter vias veras Dei sequendas, in saeculo^{vicesimo primo} ad perire destinatur, sicut post Magnum Diluvium fuit, cum genus humanum ad aedificandam Turrim Babelis infelicem cooperatum est (Genesis 11:1-9).

Problemata in orbe terrarum, in locis sicut in Oriente Medio (non obstante lucro temporali expectato, e.g. Daniel 9:27a; 1 Thessalonicenses 5:3), non a hominibus solvantur—nobis opus est pace Regni Dei (Romani 14:17).

Problemata terrorismi internationalis, non solvetur (cf. Ezechiel 21:12) a deceptis in Nationibus Unitis (cf. Apocalypsis 12:9)—nobis opus est gaudio et solatio Regni Dei.

Quaestiones de ambitu non solvantur cooperatione gentium, cum nationes orbis terrarum adiuvent ad terram perdendam (Apocalypsis 11:18), sed solvantur a Regno Dei.

Quaestiones de impudicitia, abortu, et venditione partium corporis humani non a Civitatibus Foederatis Americae (cf. Apocalypsis 18:13) solvantur, sed a Regno Dei.

Ingens aes alienum quod Civitates Foederatae Americae, Regnum Britanniarum, et multae aliae nationes habent, non per mediationem internationalem solvetur, sed denique (post ruinam secundum Habacuc 2:6-8) per Regnum Dei.

Ignorantia et educatio prava non solventur a Nationibus Unitis—regnum Dei nobis opus est. Discordia religiosa non vere solventur ullo motu oecumenico interreligioso, qui salutem extra verum Iesum Bibliorum concedit. Peccatum est PROBLEMA IN MUNDO et propter hoc, sacrificio Iesu et reditu Eius in regno Dei nobis opus est. Scientia medica hodierna non omnia responsa de salute humana habet—regno Dei nobis opus est.

Quaestiones famis non solventur organismis genetice mutatis, quae partes orbis terrarum periculo famis exponunt propter possibiles ingentes frugum amissiones—Regnum Dei nobis opus est.

Magna paupertas in partibus Africae, Asiae, et alibi, etsi ad tempus 'Babylone' novissimae aetatis (cf. Apocalypsis 18:1-19) fruitur, problema paupertatis non solvet—Regnum Dei nobis opus est. Notio illa, humanitatem, praeter Iesum, utopiam in hac 'saeculo maligno praesenti' afferre posse, evangelium falsum est (Galatae 1:3-10). Regnum Dei nobis opus est.

Aetas millennialis Regni Dei erit regnum verum in terra conditum. Nitratur in legibus Dei benevolis et in Deo benigno duce. Sancti cum Christo mille annos regnabunt (Apocalypsis 5:10; 20:4-6). Hoc regnum eos comprehendet qui vere in Ecclesia Dei sunt, sed nulla Scriptura affirmat regnum Dei re vera Ecclesiam esse (Catholicam Romanam an aliam). Ecclesia Romana doctrinae millennariae adversata est, et postea, cum ad finem appropinquabimus, nuntium Evangelii Bibliorum vehementius opponet. Hoc verisimiliter magnam in mediis communicationis famam accipiet, quod ad implendum Matthaeum 24:14 fortasse adiuvabit.

In sua ultima phase, Regnum Dei comprehendet "Hierosolyam Novam, de caelo descendentem ab Deo" (Apocalypsis 21:2), et incrementi eius nullus finis erit. Non erit amplius iniquitas, non amplius luctus, nec mors.

Praedicare et intellegere evangelium Regni Dei thema magni momenti in Sacris Scripturis est. Scriptores Veteris Testamenti de eo docuerunt. Iesus, Paulus, et Ioannes de eo docuerunt. Antiquissimum 'Christianum' sermonem, qui extra Novum Testamentum servatus est, de eo docuit. Primores Christiani secundi saeculi, ut Polycarpus et Melito, de eo docuerunt. Nos in Ecclesia Dei *Continua*, hodie de ea docemus. Mementote Regnum Dei primum argumentum esse quod Biblia Iesum praedicavisse monstrant (Marcus 1:14-15). Idem quoque fuit quod post resurrectionem suam praedicavit (Actus 1:3)—et est aliquid quod Christiani primum quaerere debent (Matthaeus 6:33).

Evangelium non solum de vita et morte Iesu est. Praecipuum evangelium, quod Iesus et discipuli Eius praedicaverunt, Regnum Dei venturum fuit. Evangelium regni salutem per Christum includit, sed etiam praedicationem finis regiminum humanorum (Apocalypsis 11:15).

Mementote Iesum docuisse finem non venturum esse, nisi prius evangelium regni per totum orbem terrarum in testimonium omnibus gentibus praedicatum esset (Matthaeus 24:14). Et illa praedicatio nunc fit. Vultisne partem esse in sustinendo illo ultimo, temporis exitus opere?

Bona autem nuntiatio est **Regnum Dei remedium esse difficultatibus quibus genus humanum laborat**. Tamen, plerique id nec sustinere volunt, nec audire, nec veritatem eius credere volunt. Regnum Dei aeternum est (Matthaeus 6:13), cum autem "hoc mundum praeterit" (1 Corinthios 7:31).

Verum evangelium Regni Dei praedicare est id quod nos in Ecclesia Dei *Continua* serio suscipimus. Studemus omnia docere quae Scriptura Sacra docet (Matthaeus 28:19-20), Regnum Dei inclusum (Matthaeus 24:14). Dum illud regnum exspectamus, necesse est nos vias Dei discere et sequi, et alios solari qui veritatem credere volunt.

Nonne praedicationem evangelii regni Dei venturi sustinere debetis? Credetisne evangelio regni Dei?

Ecclesia Dei *Continua*

The mailing address of the Continuing Church of God in the United States of America is P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; website www.cco.org.

Situs Interretiales Ecclesiae Dei *Continuae* (CCOG)

CCOG.ASIA Hic situs in Asiam intenditur.

CCOG.IN Hic situs ad eos stirpis Indicae destinatur.

CCOG.EU Hic situs ad Europam destinatur.

CCOG.NZ Hic situs ad Novam Zelandiam et alios ex genere Britannico ortos destinatur.

CCOG.ORG Hic est situs principalis Ecclesiae Dei *Continuae*. Populis in omnibus continentibus inservit. Continet commentationes, nexus, et pelliculas.

CCOGCANADA.CA Hic situs iis in Canada destinatur.

CCOGAFRICA.ORG Hic situs iis in Africa destinatur.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Hic est situs linguae Hispanicae Ecclesiae Dei *Continuae*.

PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Hic est situs Philippinensis Ecclesiae Dei *Continuae*. Informationem habet Anglice et Tagalog.

Situs Nuntiorum et Historiae

COGWRITER.COM Hic situs est praecipuum instrumentum praedicationis et continet nuntios, doctrinam, commentationes historicas, pelliculas, et renovationes propheticas.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Hic situs est facilis memoriae tenendus, qui commentationes et informationes de historia ecclesiastica continet.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Hic situs interretialis radiophonicus Anglice nuntios et argumenta biblica tractat. BNPI.NET multas linguas praebet.

Canales YouTube et BitChute pro Sermonibus et Sermoniculis

Canalis **BibleNewsProphecy**. Pelliculae sermonularum CCOG.

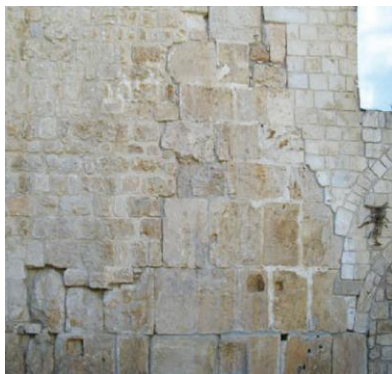
Canalis **CCOGAfrica**. Nuntii CCOG linguis Africanis.

Canalis **CCOG Animations** ad docendas rationes fidei Christianae.

Canalis **CDLIDDSermones** nuntios lingua Hispanica habet.

Canalis **ContinuingCOG**. Homiliae visificae CCOG.

Imago infra monstrat aliquot ex paucis lateribus relictis (aliisque postea additis) aedificii Ierusalem, quod interdum Cenaculum appellatur, sed melius describitur ut Ecclesia Dei in Colle Occidentali Ierusalem (qui nunc Mons Sion vocatur):

Hic locus fuisse creditur fortasse primae veraeque ecclesiae Christianae aedificationis. Aedificium in quo 'evangelium regni Dei' Iesu praedicatum esse putatur. Hoc erat aedificium Hierosolymis quod Evangelium regni Dei docebat.

Quam ob rem et nos gratias agimus Deo sine intermissione, quod...vos, fratres, imitatores facti estis ecclesiarum Dei, quae in Iudaea sunt in Christo Iesu. (1 Thessalonicensium 2:13-14)

Certate pro fide quae semel tradita est sanctis. (Iudae 3)

Dixit ad eos: "Oportet me et aliis urbibus evangelizare regnum Dei, quia in hoc missus sum." (Lucas 4:43)

Quaerite autem regnum Dei, et haec omnia adduntur vobis. Nolite timere, parvum gregem, quia pater vester placuit in vobis dare vobis regnum. (Lucas 12:31-32)

Et hoc evangelium regni praedicabitur in toto mundo in testimonium omnibus gentibus, et tunc veniet finis. (Matthaeus 24:14)